

රජරට පැරණි ගව විකිත්සාව හා බැඳුණු අප්‍රකට පුස්තකාල පිටපතක අන්තර්ගතය හඳුන්වාදීම

වයි. කේ. නිස්ස බණ්ඩාර

හැඳින්වීම

පුරාවිද්‍යාව විෂය ක්‍ෂේත්‍රය තුළ සංස්කෘතික උරුම කළමනාකරණය යනු මෑත සමයේ ප්‍රවර්ධනය වෙමින් පවත්නා තවත් විෂයකි. ලෝක උරුම සංකල්ප යටතේ සංරක්‍ෂණය වන්නා වූ සංස්කෘතික දේපල විවිධ වන්නේ ය. සංස්කෘතික දේපල යනු ප්‍රධාන වශයෙන් දෙයාකාරයකින් විස්තර වෙයි. එය ස්පර්ශනීය සහ න-ස්පර්ශනීය යනු ය. මෙයින් ස්පර්ශනීය උරුම සාධක වස්තු අනුව, ප්‍රමාණ අනුව, ඒ ඒ සංස්කෘති අනුව, යුග අනුව, උපායගීතා අනුව සහ තවත් විවිධතා අනුව එකිනෙකට වෙනස් වන්නේ ය. ඒවා සංරක්‍ෂණය කරනු වස් ජාත්‍යන්තර සහ ජාතික මට්ටමේ ප්‍රතිපත්ති සැකසී ඇත. එම ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා විවිධ ආයතන සහ පුද්ගල සංවිධාන විසින් කටයුතු සංවිධාන කරනු ලබයි.

න-ස්පර්ශනීය උරුමය යනු භෞතික වශයෙන් නොපෙනෙන දෙයකි. මේවා ද උපයෝගීතා අනුව, විෂය අනුව, ඒ ඒ සංස්කෘති අනුව විවිධ ය. මෙය මෙසේ හඳුන්වා දෙනු ලැබ තිබෙයි. " න- ස්පර්ශනීය උරුමය, විශේෂඥ ශිල්පීන්, ශාස්ත්‍රය, දැනුම, අක්ෂර ක්‍රම, සැකසීමේ ක්‍රම, පැරණි සංරක්‍ෂණ ක්‍රම, වාරිතූ වාරිතූ, රහස් ශිල්ප ක්‍රම, බෙහෙත් වට්ටෝරු, පණිවිඩ, අයිතීන්, උත්සව, පරම්පරා, තාක්‍ෂණ ආදී සියල්ල " (ඇල්ලේපොල 2016 : 69). මෙම ප්‍රකාශයට අමතර ව තව ද න-ස්පර්ශනීය උරුමයට අයත් වන්නා වූ දේ ජනශ්‍රැති අංගෝපාංග අතර පවතියි. ඒවායින් කිහිපයක් මෙසේ ය. ජන ජීවිතය හා බැඳුණ ගුප්ත විද්‍යාවට අයත් දේ, එනම් යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර ගුරුකම් හා කෙම් ක්‍රම ආදියත් දෙවි දේවතා ඇදහීමේ සංකල්ප ආදියත් සහ තවත් දේ ය. එමෙන් ම මිනිස් සමාජයේ විවිධ උපයෝගීතා සපුරාගැනීම සඳහා යෙද ගනු ලබන පශුසම්පත් පාලනය හා බැඳී විශ්වාස සහ විකිත්සක ක්‍රම ද මේ අතරට ගැනීම යෝග්‍ය වෙයි. ලංකාවේ පශුසම්පත් අතර අනාදිමක් කලෙක සිට හස්ති පාලනය සහ ගව පාලනය පවත්වාගෙන එනු ලැබෙයි. එහි පැවැත්ම වෙනුවෙන් හස්ති විකිත්සාව සහ ගව විකිත්සාව දේශීය වෙදකම ඇසුරෙහි

පෝෂණය විය. මේවා යම් ප්‍රමාණයක් දැනට අභාවයට පත්ව තිබෙයි. ශේෂිත කොටසක් ද තිබෙනු දක්නා ලැබෙයි. ඒවා මුඛ පරම්පරාගතව එමෙන් ම ග්‍රන්ථස්තව ද පවතී. ග්‍රන්ථස්තව පවතින බෙහෝ දේ පැරණි පුස්තකොළ පොත්වලින් හඳුනා ගත හැකි ය . පුස්තකොළපොත ස්පර්ශනීය සංස්කෘතික දේපලක්වන අතර එහි අන්තර්ගතය න-ස්පර්ශනීය සංස්කෘතික උරුමයක් වන්නේ ය. එබඳු සංස්කෘතික උරුමය හා බැඳී පැරණි පුස්තකොළ පිටපතක සඳහන් රජරට එක්තරා පැරණි ගමක ගව විකිත්සාව පිළිබඳ විමසුමක් කිරීම මෙම ලිපියේ පළමුවැනි අරමුණ වෙයි. අදළ පුස්තකොළ පිටපත අනුලේඛනය කිරීමෙන් අනතුරුව මෙහි පළ කිරීම දෙවැනි අරමුණ වන්නේ ය. ඉන් න-ස්පර්ශනීය උරුමයට අයත් සංස්කෘතික සාධකයක් සංරක්ෂණය වන බව පිළිගැනීමට පුලුවන.

ප්‍රවේශය

“නතරී ගො සමිතංධනං” (සංති 1 : 12) යනුවෙන් ගෝධනය හා සමාන ධනයක් නැත ය. යන්න තිපිටක පාලියේ සඳහන් වෙයි. මෙය **ගොතම බුදුන්වහන්සේ විසින්** දේශනා කරන ලද වදනක් බව ඇතැම් අය හඳුන්වා දෙති. එහෙත් එය බුදුන් වහන්සේ විසින් දේශනා නො කරන ලද්දක් බව පැහැදිලි ය. මෙය එක්තරා දෙවි කෙනෙකු විසින් බුදුන් වහන්සේට පවසන ලද බව **නතරී පුත්තසම** සූත්‍රයට අනුව විස්තර වෙයි.

ගවයා, ගොනා, හරකා, වෘෂභ, නන්දි, සහ තවත් නම්වලින් හැඳින්වෙන මෙම සත්ත්වයා මිනිසා විසින් බෙහෝ කලෙකට ප්‍රථම ගෘහාශ්‍රිත කරන ලද්දේ විය. මස් පිණිස පමණක් නොව ගවයාගේ කිරියෙන් සැකැසෙන පස්ගෝ රසය මිනිසා පරිභෝජනය කිරීමට දුරාතීතයේ සිටම පුරුදුව සිටියේ ය. කෘෂි කටයුතු සඳහාත් ප්‍රවාහන කටයුතු සඳහාත් ගවයාගෙන් ලද මෙහෙය සුලුපටු නොවෙයි. සරල ව ගත් කල්හි ගල්යුගයෙන් එඬේර යුගයට මිනිසා පැමිණියේ ය. යන්න පිළිගෙන ඇති තත්ත්වයකි. එනම් වනවාරි මානවයා නවශිලා යුගය පසු කරමින් කෘෂි කටයුතුවලටත් පශු පාලනයටත් පිවිස ඇති බව ය. එය පුරාවිද්‍යාත්මක සාධක මගින් තහවුරු කරයි. මෙම තත්ත්වය ඒ ඒ දිවයින් සහ ඒ ඒ වකවානු විවිධ කාල පරාසයන්ට මෙන් ම විවිධ තත්ත්ව අනුව නියෝජනය කරයි. ලක්දිව යාන්ත්‍රික නිපැයුම් පසුබිමක් පුරාණයේ දී නොවිණ. කෘෂි, වාණිජ සහ පශු පාලනය පදනම් කරගෙන අර්ථ ක්‍රමය සැකසී තිබිණ. මෙම සමාජයේ දී ගවයාට සුවිශේෂ තැනක් හිමි ව තිබිණ. ඇතැම් ආගමික සංකල්ප අනුව ගවයා පූජනීය වස්තුවකි. ගවයාගෙ පැවැත්ම සඳහා විකිත්සක ක්‍රමයක් හෙවත් වෛද්‍ය ක්‍රමයක් පුරාණයේ සිට භාවිත වූ බවට සාධක පවතී. මේ අනුව ගවවෙදකම වෙනුවෙන් වෛද්‍යවරු සිටියහ. ඒ සම්බන්ධ දැනුම මුඛ පරම්පරාගතව පැවත ආයේ ය. යම් කලෙක එම දැනුම ග්‍රන්ථාරූඪ වූයෙන් අභාවයට නොගොස් සංරක්ෂණය විය. එහෙත් දේශීය වෛද්‍ය විඥාපනයේ කොටසක් සංරක්ෂිත

බහලුම් විශේෂයක් වන පුස්තකාලපොත් කාලයාගේ ඇවෑමෙන් අභාවයට පත්වෙමින් තිබෙයි. රජරට ප්‍රදේශයෙන් මේ ආකාර පිටපත් කීපයක් වර්තමාන ලේඛකයාට පුද්ගලික වශයෙන් ලැබිණ. ඒවා සංරක්ෂණය කිරීම, එකලස් කිරීම මෙන් ම කියවා අනුලේඛනය කිරීම ඉතා දුෂ්කර වූයේ වුව ද වර්තමාන ලේඛකයා එයින් එක් පිටපතක් අනුලේඛනය කර අධ්‍යනයේ නිරත විය.

අදළ පුස්තකාල පිටපත අප වෙත ලබා දෙනු ලැබූයේ අනුරාධපුර, මැදවව්වියේ, පිහිඹියගොල්ලෑව ග්‍රාමයේ පදිංචි කරුණාරත්න මහතා විසිනි. එය ඒ මහතාට පිය උරුමයෙන් අයිති වූ එකක් බව අප සමග පැවසී ය. පිටපත ලැබුණු දිනය 2015.04.08 වෙයි. පිටපතේ නාමකරණය වහුබෙහෙත් පොත යනුයි. මෙහි පත්ඉරු 39 ක් වූ අතර ඒවා කලුමැද නොතිබිණ. අඟල් අටක් දිග අඟල් 1.4ක් පළල වෙයි. අඟලකට අකුරු 7-8 ප්‍රමාණයෙන් යුක්ත විය. කියවීම අපහසු ය. පද බෙදීමක් නැත. අක්ෂර පිළිවෙළකට නොමැත. ලේඛනය ප්‍රවීණ අයෙකු විසින් ලියන ලද්දක් නොවෙයි.

පිහිඹියගොල්ලෑව ග්‍රාමය අතීතයේ සිට ම කෘෂි හා පශු සම්පත් භාවිත කළ පුරාණ ගමක් බව පැහැදිලි ය. මෙම කලාපයේ ඇති වාරි පද්ධතිය සහ ඓතිහාසික විහාරස්ථාන ප්‍රමාණය අනුව පෙනෙන්නේ අනුරාධපුර රාජධානි සමයේ දී නගරයට උතුරුපස දුරින් පිහිටි ගමකි. පිහිඹියගොල්ලෑව විහාරය, හදගල පුරාණවිහාරය, කඹලගල පුරාණ විහාරය යන විහාර මෙම කලාපයේ ඇති පුරාණ විහාරස්ථානවලට අයත් වන්නේ ය. හදගල බුහුම් ශිලාලේඛන කඹලගොල්ලෑව බුහුම් ශිලාලේඛන මෙම කලාපයේ ඇති පුරාණ සෙල්ලිපි ලෙස ප්‍රසිද්ධියක් උසුලයි. එමෙන් ම අනුරාධපුර යුගයේ විශේෂ පුවරු ලිපියක් වන වේවැල්කැටිය පුවරුලිපිය පිහිටා ඇත්තේ පිහිඹියගොල්ලෑව ගමට සැතපුම් තුනක් පමණ දුරින් ය. පවතින සාධක අනුව පිහිඹියගොල්ලෑව පුරාණ ගම්මානය පෙර රජදවස සිට වෙනත් නමකින් පැවැති ගමක් වන්නේ ය. එහෙත් වර්තමාන නාමය සෑදී ඇත්තේ කුමන කලෙක සිට ද යනු නිශ්චිත නැත. අතහැර දැමූ රජරට නැවත පදිංචිය යම් කලෙක සිදුවූ විට පසුව නැවතත් මේ කලාපයේ ජනාවාස ඇති වූ බව පොදු මතයයි. ගොවිතැන ප්‍රධානව පශු පාලනය මේ අයගේ ජීවනෝපාය විය. පිහිඹියගොල්ලෑව යනු පිහිඹිය ගස් ගොල්ල සහිත වැව යන්නයි. මෙම කලාපයේ ඇති ගම්මාන බොහොමයක ග්‍රාම නාමකරණය සිදුව ඇත්තේ ' වැව ' පදනම් කරගෙන ය. කොකටියගොල්ලෑව, ඇටවීරගොල්ලෑව, කඹලගොල්ලෑව, කිරිගොල්ලෑව, ගල්වීරගොල්ලෑව, කපුගොල්ලෑව, යනු ඉන් කීපයකි. මේවා ආශ්‍රයෙන් සහ තවත් ඒ හා සමාන නම් ඇති ගම්වල පැවැති වාරි සංස්කෘතිය හා බැඳී මෙන්ම ගොවි සංස්කෘතිය හා බැඳී පැරණි සිරිත් වාරිතූ දැන් අභාවයට යමින් පවතී. වහ වහා සංරක්ෂණය කිරීම සඳහා මානවවංශ පුරාවිද්‍යා අධ්‍යයන හා පර්යේෂණ පැවැත්වීමට සුදුසු කාලය දැන් එළඹ තිබෙයි. එයින් අභාවයට යන

බොහෝ සංස්කෘතිකමය වටිනාකම් ඇති තොරතුරු සංරක්ෂණය වනු ඇත. මෙම උත්සාහය ද ඒ ආකාර සිද්ධියක් වනු ඇත.

ගවපාලනය හා ගව විකිත්සාව හා සම්බන්ධ කරුණු කීපයක්

මිනිසා ප්‍රාග් ඓතිහාසික පාෂාණ යුගයේ වන සතුන් මෙන් තැත් තැන්වල ඇවිදීමින් සතුන්ගේ මස් ආහාරයට ගෙන කුස පුරවා ගත්තේ ය. නමුත් ක්‍රමයෙන් සහාය වී ක්‍රාමු යුගයට පැමිණි විට තමාගේ ජීවිතය පිළිවෙළකට පවත්වා ගැනීමට උත්සහ කළේ ය. මිනිසා සමඟ එකතු වී හීලෑ තත්ත්වයට පත් වූ තිරිසනුන්ගෙන් ප්‍රථමයෙන් සුනඛයා හා ක්‍රමයෙන් දෙනුන්, එළුවන්, ගොනුන්, අශ්වයන්, ඇතුන් ආදී හීලෑ කොට තමාගේ ජීවන යාත්‍රාව සඳහා යොදා ගත්තේ ය. මෙසේ ම එම සතුන්ගේ සෞඛ්‍ය පැවතීම ගැන ද නම් සොයා බැලීම සිය කායවිකි සේ සැලකීම ස්වභාවික දෙයකි (හගවන්රාමී : 2003 : 384). ලංකාවේ සංස්කෘතියට සියල්ල ඉන්දියාවෙන් ම (භාරතයෙන්) ලැබුණේ යැයි සලකන්නේ නැති වුවත් යම් යම් කාරණා සම්බන්ධයෙන් පැරණි මූලාශ්‍රය වශයෙන් බෞද්ධ සාහිත්‍ය පරිශීලනය කිරීම අදාළ විෂයයට සම්බන්ධ අයගේ සිරිතකි. ඒ අනුව පාලි සාහිත්‍යයේ එන පැරණි නිදසුන් කීපයක් මෙහි බහාලනුයේ මූලාශ්‍රයන්ගේ සම්බන්ධය පැහැදිලි කිරීම සඳහා ය. බුදුන් වහන්සේ සමයෙහි ගව පාලනය හා ගව විකිත්සාව සම්බන්ධයෙන් තොරතුරු යම් ප්‍රමාණයක් පෙළෙහි සඳහන් වෙයි. ඉන් කීපයක් මෙසේ ය. සාර්ථක ගොපල්ලකු විසින් අනුගමනය කළයුතු ප්‍රධාන කාරණා එකොළහක් ඇති බව බුදුන් වහන්සේ වදාළ හ. ඒ අතර ගවපල්ලා විසින් ගවයන්ගේ තුවාලයන්හි ඇති මැස්සන්ගේ බිජු (ඉහඳ) ඉවත් කිරීම, තුවාල සඳහා පිළියම් කිරීම, දුම් ඇල්ලීම, යම් ප්‍රමාණයක් ඉතිරි කර කිරි දෙවීම, අතිරේක වශයෙන් ගවයන් පිදීම යනාදී කරුණු සඳහන් වෙයි (අ.නි (6) ,654). ගොපලු තෙමේ සවස් කාලයේ සිට ගවහිමියා වෙත පැමිණ අද දින ගවයෝ මේ මේ ස්ථානවලින් පැත් පීහ යි සැලකෙන්නේ ය. පසු දින ද ගවයන්ට ආහාර හා පැත් සඳහා ගෙන යන තැන පූර්ව වශයෙන් දැනුම් දෙන ලද්දේ විය (අ.නි. 1, 357). ගවහිමියා ගවයන්ගෙන් සතුටුවෙන බව (ගොහි තලේව නන්දනී) යනුවෙන් එක්තරා දෙවි කෙනෙක් විසින් දන්වන ලද්දේ ය. එහි දී ගවහිමියා ගවයන්ගෙන් ශෝක කෙරෙයි. (ගොහි තලේව සොවකි) යනුවෙන් බුදුන් වහන්සේ වදාළහ (සං.නි. 1,12).

බුදුපාමොක් මහ සඟනට සියතින් ම දානය, කිරිපිඩු, ගිතෙල්, පූජාකළ ගොපල්ලෙක් එකල විය (බු . නි 1 (උපා) 202). එකල එක්තරා ගොපල්ලෙකු සර්පයෙක් විසින් ධසින ලද්දේ විය. එම වේදනාවෙන්ම සිට ඔහු හික්ෂුන් වහන්සේ විෂයෙහි කොමඩු පූජාකෙළේ ය. ඔහු මිය යෑමෙන් අනතුරු ව එකී පූජාවේ පින හේතුවෙන් උසස් දේව විමානයෙක උපත ලැබී ය (වි.මා. 188). රජගහ නුවර එක්තරා ගෝසාතකයෙක් ගෙරින් මරා ඇටෙන් මස්

වෙන්කොට විකුණා ජීවත් විය. හෙතෙම ඒ කර්මයේ විපාපයෙන් වසර දහස් ගණනක් ප්‍රේත ව දුක් විඳීමට පත්බව බුදුන් වහන්සේ වදාළහ (සං.නි, 2, 392). කළ පවු පළඳීමෙන් ගොන් ආත්මයේ උපදින බව ඇතැම් තැනක සඳහන් වෙයි. එයින් එක් අවස්ථාවක් සඳහා ලංකාවේ පැරණි බණ කථාවක කොටසක් ගෙන හැර මෙසේ සඳහන් කළ හැකි ය. “ එකල සිල්වත් හික්කුන්වහන්සේලාගේ පරිහරණය සඳහා වූ ආරාම, මණ්ඩප, ආවාස ආදී වූ සෙනසුන් පිහිටි බිමක් එක්තරා පුද්ගලයෙකු විසින් අනිසි ලෙස භාවිත කෙළේ ය. එනම් එකී සෙනසුනෙහි ධාන්‍ය වපුරා ඒවායේ අස්වනු තමන් ලබා ගැනීම යි. එම සංසන්දනය අනිසිලෙස පරිහරණය කිරීමේ පාපය හේතුවෙන් ඔහු මහා ගොන් ප්‍රේතයෙකු ව ඉපිද දුක් වින්දේ ය. මෙම පුද්ගලයා අනුරාධපුර බොහෝ පූර්ව සමයෙක කඩු-මිටි සදමින් ජීවත් වූ කාර්මිකයෙකි (බුද්ධදත්ත හිමි, 2003 : 47). පාලි සාහිත්‍යයේ භාරතයට සහ ලක්දිවට අදාළව ගවපාලනය හා බැඳි තොරතුරු කව ද තිබෙයි. එකී මූලාශ්‍රය අධ්‍යයනය කිරීම විවිධ තොරතුරු සපයා ගැනීමට හේතු විය හැකි ය.

ලංකාවේ ගවයන් සම්බන්ධයෙන් පුරාණ සෙල්ලිපි කීපයක තොරතුරු ඇතුලත් වෙයි. ඒවායින් එකල ගව සම්පත සඳහා විශේෂ තැනක් තිබුණු බව පැහැදිලි වෙයි. අනුරාධපුර රාජධානි සමයට අයත් විශේෂිත පුවරු ලිපියක් වන වේවැල්කැටිය සෙල්ලිපියේ මෙසේ සඳහන් වෙයි. “ *මිවුන් ගෙරිගොන් එළුවන් මැරුවන් මරා පට්ටනු කොට් ඉසා නොමරා සොරා ගෙනැගිය නියත කොට් ඔවුන් කසිරු සන් ලකුන් ඔබා හර්නා කොට් ඉසා තිඳ නොවන් කොටා පට්ටනු කොට් ඉසා* ” (E.Z. vol.I.P.241). මෙහි ම එම සතුන් පිළිබඳව මෙසේ ද දැක්වෙයි. “ *බැහැරින් ඇඳ විකුණන මිවුන් ගෙරිගොන් එළුවන් හැන්දිනැ ඇපැ ගෙනැ ගන්නා කොට් ඉසා අණ මැකුවන් රන් කළ යමර වැඩියෙ සිට්ටනු කොට් ඉසා* ” එයින් කියැවෙන්නේ පිටත් ප්‍රදේශවලින් ගෙනවිත් විකුණන මිවුන්, ගෙරිගොන්, එළුවන් හැදින ගෙණ ඇප ගැනීම (දඩ) කළ යුතුය යනු යි. වේවැල්කැටිය සෙල්ලිපිය පිහිටි ස්ථානයේ සිට පිහිඹියගොල්ලැව ග්‍රාමයට ඇත්තේ සැතපුම් තුනක් පමණ දුර ය. පෙර සඳහන් ලිපියේ අන්තර්ගත දසගම් යටතට වර්තමාන පිහිඹියගොල්ලැව ගම ද අයත් වන්නට ඇත. දුරාතීතයේ ද ගව පාලනය මෙම ප්‍රදේශයේ පැවැති බවට වේවැල්කැටිය සෙල්ලිපිය නිදසුන් සපයයි. අනුරාධපුර රාජධානි සමයට අයත් තවත් සෙල්ලිපියක් වන බදුලු ටැම්ලිපියේ ගවයන් ගැන මෙසේ අන්තර්ගත වෙයි. “ *බඩුගෙනැ ගම් වන් ගොණි ගොන් නොගන්නා ඉසා* ” (E.Z vol. III. P. 71). මෙහි අදහස වන්නේ බැහැරින් ගමට භාණ්ඩ ගේන්නා වූ ගවයන් නොගත යුතු යන්න යි. හරකුන් හා එළුවන් ගොරකම් කිරීම ගම්බද මැරවරයන්ගේ පුරුද්දකි. ඔවුන් මෙය කරන්නේ රාත්‍රී කාලයේ සාහසික ක්‍රියාවක විනෝදය පිණිස නොව ඒ සතුන්ගේ මස් කෑමට ඇති ගිජුකම නිසා ය (විජේසේකර, 1960. 139). ගවයා පූජනීයත්වයට පත් කළ බව හින්දු ආගමේ ගවයාට ඇති සැලකිල්ලට අනුව සිතා ගැනීමට පුළුවනි. ‘ නන්දි ’ වශයෙන් සැලකෙන වාෂභ රුව මේ භක්තිකයෝ

වන්දනාවට බඳුන් කළහ. දකුණු ඉන්දීය දේවාලයවල නන්දී රුව විවිධ ප්‍රමාණවලින් නිර්මාණය කර තිබෙයි. ශිව දෙවියන්ගේ වාහනය සේ සැලකෙන නන්දී හෙවත් ගවරුව එකල පැවති මුදල් කාසිවල ප්‍රතිමුඛයේ ද සටහන්ව ඇත. එය කණිෂ්ඨ රජුගේ රන්කාසිවල තිබීමෙන් පෙනී යනුයේ ක්‍රි. ව. පළමුවන ශතවර්ෂයේ දී ද මෙම සංකල්පය තිබුණු බවයි. ලංකාවේ පැරණි ලෝහ කාසිවලට අයත් ' වෘෂභ ' රුව සහිත කාසි අනුරාධපුර යුගයේ භාවිත වූ කාසි වර්ගයකි. පශ්චාත් කාලීන යාපනයේ කාසිවල ' නන්දී ' රුව යෙදීම ජනප්‍රිය ව පැවති බවට එම කාසි සාධක සපයයි. එපමණක් ද නොව 1948 වර්ෂයේ දී ලංකාවේ නිදහස් දින උතුරේ ඔසවන ලද කොඩියේ අන්තර්ගත ව ඇත්තේ ද ගවරුව හෙවත් නන්දී රූපයයි.

පශු විකිත්සාව

පශු විකිත්සාව දුරාතීතයේ සිට ම ලෝකයේ විවිධ තැන්හි පවතින්නට ඇති බව පිළිගැනීමට පුළුවනි. මෙයින් භාරතයට අයත් පැරණි නිදසුනක් ශිලාලේඛන ඇසුරෙන් මෙසේය. " ප්‍රියදසිනො රක්‍ෂෙ වෙ විකජාකටා මනුස විකජාව එසු විකජාව " යනුයි. මෙය දැනට වසර දෙ දහස් තුන්සියයකට පමණ පෙර අශෝක රජු විසින් ලියවන ලද්දකි. ගිරිනාර් ලිපි පෙළෙහි දෙවන ලිපිය වන මෙහි බොහෝ විස්තර ඇත. විකිත්සාව සම්බන්ධයෙන් දක්වන ලැබ ඇති ඉහත උධානයේ සිංහල අදහස සහ ලිපියේ සංකෂ්ප්ත අදහස මෙසේ ය. " සියලු තැන ජයගත් දෙවියන්ට ප්‍රිය වූ පියදසි රජුගේ රාජ්‍යායහි සියලු ස්ථානවල ද එසේ ම ප්‍රත්‍යන්තයන් වූ යම් තැනක මිනිසුන්ට හා තිරිසනුන්ට ප්‍රතිකාර පිණිස ප්‍රයෝජනවත් එල මුල් ආදී ඔසු දුර්ලභ වී නම් ඒ ඒ ස්ථානයන්හි සියලු ඔසු රැස්කර තැබීම සහ වන ඔසු රෝපනය කරන ලද්දේ ය. මාවතක් පාසා මනුෂ්‍යන්ගේ හා තිරිසනුන්ගේ ප්‍රයෝජණ පිණිස ලිං පොකුණු තනවා එලදරන වෘක්‍ෂ රෝපණය කරන ලද්දේ ය (වික්‍රමසූරිය, 1929 : 50-51). මෙම ලිපියේ " වෝල, පාණ්ඩ්‍ය, අන්තියෝක කේරල ෂතියපුත ආදියෙන් ඔබ්බෙන් ක්‍රාම්බුපර්ණියෙහි ද " යන්න සඳහන් හෙයින් ලංකාවේ සම්බන්ධයක් එහි තිබේ. පශු විකිත්සාව ලංකාවට ලැබීම ලැබීම සම්බන්ධයෙන් එවැනි සාධකයක් ද තිබීම සැලකිල්ලට ගත යුත්තකි.

ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය භාරතයේ මෙන් ම ලංකාවේ ද ක්‍රියාත්මක වූයේ ය. ආයුර්වේදය අඵර්වවේදයේ උපාංගයක් හැටියට බෙරිඩේල් කින් හඳුන්වාදෙයි. එය මෙසේ ය. ආයුර්වේදයට විෂයයන් අටක් අයිති ය. මහසැත්කම්, කුඩාසැත්කම්, රෝග සුව කිරීම, යක්ෂරෝග නිවාරණය, ළදරුවන්ගේ රෝග, විෂ විද්‍යාව, රසායන හා වාජිකරණ ශාස්ත්‍රය (කින්, 1928 : 761-762). මේ අනුව ආයුර්වේදයේ සන්න්ව විකිත්සාවක් ගැන නොකියැවෙයි. භාරතයේ සංස්කෘත සාහිත්‍ය තුළ වෛද්‍ය සාහිත්‍යයට හිමිව ඇති තතු බෙරිඩේල් කින්

පඬුවරයා විස්තර කර තිබෙයි. මේ අතර වෛද්‍ය ග්‍රන්ථ රැසකි. විවිධ නම්වලින් සංගෘහිත කෘති සියල්ල මිනිසාගේ ලෙඩ රෝග සඳහා ම ය. ගවාදී සතුන්ගේ රෝග සඳහා කිසිදු වෙද පොතක් ඒවා අතර නැත. ආයුර්වේද වෛද්‍ය ශාස්ත්‍රයේ මූලික කෘතියක් වන සුශ්‍රූතසංහිතාව පශ්චාත් කාලීන බොහෝ වෛද්‍ය ග්‍රන්ථ සඳහා මූලිකව ඇත්තේ ය. මෙයින් දැනට මුද්‍රිත ව ඇති සිංහල පරිවර්තනයේ ප්‍රධාන ශීර්ෂ 66ක් යටතේ විවිධ වෛද්‍ය ක්‍රම සඳහන් වෙයි. ඒ අතර ද ගව හෝ පශු විකිත්සක ක්‍රමයක් ගැන සඳහන් නොවෙයි ලංකාවේ පැරණි වෛද්‍ය ක්‍රමයේ අග්‍රගන්‍ය කෘතියක්වන සාරාර්ථසංග්‍රහය බුද්ධදස මහරජතුමන් විසින් කරවන ලද්දකැයි පිළිගැනෙයි. ආර්යදස කුමාරසිංහයන් විසින් ප්‍රතිසංස්කරණය කරන ලද එයට පරිච්ඡේද 52ක් අයත්වෙයි. ඒ තුළ ද ගව හෝ පශු විකිත්සාවට ප්‍රතිකාර නැත (සාරාර්ථසංග්‍රහ 1987). දඹදෙනිය යුගයේ දී රචනා වූයේ යැයි සැලකෙන හේසජ්ජමඤ්ඡුසාවේ පරිච්ඡේද 60ක් තිබෙයි. මෙහි ද ගව හෝ පශු විකිත්සාවට කොටසක් නැත. ලංකාවේ රජවරු අතර ප්‍රසිද්ධ ව සිටි බුද්ධදස රජු මිනිස් සහ සතුන්ට ප්‍රතිකාර කළ වෛද්‍යවරයෙකි. මොහුගේ වෙදකම් අතර නාගයකුගේ සැත්කම හා පිළියම ප්‍රසිද්ධ වෙදකමකි. එය මහාවංශයේ සඳහන් වන්නේ මෙසේ ය.

“ නිහරිතා තතො දෙසං කතවා හෙසජ්ජමුතතමං

සප්පංතං තච්චෙතෙතෙව අකාසි සුධිතං තද ” (උභ. පු. ම. ව. 37 : 120).

එහි අදහස වන්නේ මෙයයි. “ එකල්හි එම සර්පයාගේ රෝගයට උතුම් වූ බෙහෙත් කර්මය කොට එකී දොසය පහ කරවිය ” යනුයි. පශු වෛද්‍යාගාර ඇතුළු මහාරෝග්‍ය ශාලාවන්ගෙන් යුත් ජාතික සංස්කෘතියක් දේශීය සහායත්වයන් ආගමික පරිසරයන් රැකෙන පරිදි ගොඩනැගුණු සකලාංග සම්පූර්ණ වෛද්‍ය සේවයක් පෙර අපසතුව පැවති බවට කිසිම සැකයක් නැත. (ඤාණවිමල. 2001). ගවරෝග 4448ක් පවතින බව දේශීය පශු වෛද්‍යවරු නිතර සිහිපත් කරති. ඔවුන් පවසන බොහොමයක් ගව රෝග බටහිර පශු වෛද්‍ය ක්‍රමය මගින් හඳුනාගෙන ඇති කුමන රෝගයට සමානත්වයක් දක්වන්නේ දැයි කීම අසීරු ය. එහෙත් කුර හා මුඛ වසංගතය, බුරුලු ප්‍රදහය, කිනිතුලු හානිය වැනි රෝග හා පලිබෝධවලට ප්‍රතිකාර කිරීමේ හසළ දැනුමක් ඔවුන් සතු ව පවතින බව පෙනී යයි. මීට අමතර ව ගවයන්ට තෘණ සමඟ විෂ පැලෑටි කොටස් ශරීරගත වීමේ දී ද, දෙනට ප්‍රසූතිය පහසුකරවීම සඳහා ද ප්‍රසූතියෙන් පසුව වැදෑමහ නො වැටෙන අවස්ථාවේ ද දෙනුන්ගේ වද බව නැති කිරීමට ද මීට අමතර ව අද සත්ත්ව නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලියේ දී ඇතිවෙන ගැටලුවල දී ද දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමයේ අත්දැකූ ප්‍රතිකාර පවතින බව එම සේවය ලබා ගන්නා ගැමියෝ උද්දමයෙන් පවසති (ආයු. 20015 : 13-14). ගවයන්ගේ රෝග සඳහා සිරුරේ පුළුස්සා ලද සංකේත රැසකි. ගෝරත්නයේ මෙම සංකේත 480ක් පෙන්වා දී තිබෙයි. ඒවා එකිනෙකට වෙනස් ය. ගවයාගේ රෝගය, පිලිස්සුම් කරන ස්ථානය හා

කාලය ද එහි දැක්වෙයි. නිදසුන් මෙසේ ය. " දුරුතු මසට දැල් පුලුස්සනු, නවම් මසට බඩේ පුලුස්සනු, ගොම පුම්බනවාට, හෙනකදයා වැටුනාම, අල්ලවෙස්පු කියනා ලෙඩට, ' වශයෙනි (න. පි. කා. 10: 2002). ගවයන්ගේ විවිධ රෝගාබාධ සඳහා එම සතාගේ සිරුරේ පුලුස්සන ලද හණ ලකුණු (කුරි) 39ක් වැලිපිළ පුරාවිද්‍යා සඟරාවේ අන්තර්ගත වෙයි (වැලිපිළ : 2005-2006 : 89-92). අස්ගිරි විහාරයේ පුස්තකාල පිටපත් අතර වූ අසම්පූර්ණ වෙද පොතක (ගොරන්තය) මෙබඳු ලකුණු කීපයක් සහ ඒවා පුලුස්සන ලද ස්ථාන හා රෝගාබාධ කීපයක් අන්තර්ගත ව තිබිණ (තිස්ස බණ්ඩාර : 2007 : 396-400). ඉහත ප්‍රකාශන දෙකට අයත් හණ ලකුණු සහ අවසානයට කියන ලද පුස්තකාල පිටපතේ තොරතුරු සමාන මෙන් ම අසමාන ව ද පවතියි. හංවඩු හෙවත් ගවයන්ගේ පුලුස්සනු ලබන හණ ලකුණු පිළිබඳ ප්‍රකට මානව විද්‍යාඥයකු වූ විජේසේකර මහතා මෙසේ සඳහන් කරයි. " හඳුනා ගැනීමට මෙන් ම සොරුන්ගෙන් රැකගනු සඳහාත් බඩ දෙපසම හංවඩු ගසනු ලැබේ. පවුලේ අයට ගවයන් තැගි දීමේ සිරිතක් ද පවතී. මෙයින් සත්ත්ව කරුණාව වැඩිදියුණු වීම සමඟ ඒ ගවයන්ගේ අයිතිකාරයන්ගේ දරුපල බෝවීම ද සැලසෙනැයි හැඟීමක් ඇත" (විජේසේකර : 1960 : 139).

පගු සම්පත්

එඬේර යුගයට පිවිසි ආදි මිනිසා ගවයාගේ කිරි පානය සඳහා දොවා ගන්නට ඇතැයි විශ්වාස කරනු ලැබෙයි. පසු කාලය වන විට මෙය පස්ගෝරසය නිපදවීම දක්වා වර්ධනය වන්නට ඇතැයි සැලකිය හැකි ය. " ගවයාගෙන් ලබාගන්නා වූ පස්ගෝරසය මිනිසාගේ ආහර පාන සඳහා බෙහෙවින් ප්‍රයෝජනවත් වෙයි. පස්ගෝරසයට අයත් වන්නේ මේවා ය. කිරි, දී කිරි, වෙඬරු, ගිතෙල්, මෝරු (විමලවංස : 1961 : 111). එපමණක් ද නොව ගෝමුත්‍ර ආයුර්වේදයේ හා දේශීය වෛදකමේ ඖෂධයක් සේ සැලකෙයි. අලි ඇතුන්ගේ රෝගාබාධ කීපයක් සමනය කිරීම සඳහා ගෝමුත්‍ර පොවනු ලැබ ඇති බව සඳහන් වෙයි.

" මුත්ත්‍රාං නිපිතම් හවාම් මූෂ්මි බොනලද ගෝමුත්‍රයෙන් මැටි කෑම්, හුදගුල අග්නි මාන්ද, ජඩබව, හික්කාව, නො දිරුම, සමපිට දෝස, ගුල්ම, පනුරෝග, වමනය, අධික ස්වාසය, කෙළ වැගිරීම්, ඉදිමුම් සහ තවත් රෝග සඳහා සංස්කෘත ශ්ලෝකයකින් විස්තර වෙයි (දැරණියගල : 1952 : 58). ඇතුන් තර වෙන්නට දෙන ලද ඖෂධ අතර ද ගෝමුත්‍ර සඳහන් වෙයි. " ගෝදී වූ සර්කරා කෙලිද, පුසුල්, හැලිල්ල, සිරිවැඩියා, නෙරෙන්වි, සම ව ගෙන අඹරා ගෝමුත්‍ර එලකිරි, ගිතෙල්, දී කිරි මේ හැම එකට එක් කොටා කවනු තරවෙන් (දැරණියගල : 1952 : 207). ඇතුන්ගේ බඩ රුදුවට දෙන ලද බෙහෙත් අතර ගෝමුත්‍ර ඇති බව මෙයින් හෙළි වෙයි. එනම් " සවිදලුනු, සිද්ධිගුරු, පෙරුම්කායන් මේ හැම සුනු කොට සකුරෙන් අනා මෙකී දෙය ගෝමුත්‍රයෙන් දෙනු (දැරණියගල : 1952 : 207). ඉහත

තොරතුරු අනුව ගවයාගේ පස්ගෝරසයට අමතරව ගෝමුත්‍රය ඖෂධයක් බව පෙනෙයි. ලක්දිව කෘෂි කටයුතු සඳහා රසායනික කෘත්‍රීම පොහොර භාවිතයට පෙරාතුව මෙහි කෘෂි කටයුතු සඳහා යොදා ගන්නා ලද ප්‍රධාන පොහොර වර්ගයක් වූයේ ගොම පොහොර ය. ගවයාගේ අශුවී ගොම නමින් ව්‍යවහාර කර එය විවිධ උපයෝගීතාවන් සඳහා භාවිත කෙරිණ. පුරාණ පන්සල්, පල්ලි, කෝවිල්, දේවාල සහ නිවාසවල ගෙ බිම පිරිමැදීමට ගොම භාවිත විය. කිසිවෙකු හෝ මෙය කැන කුණු සේ සැලකුවේ නැත. කිලි නසන දෙයක් හැටියටත් ගොම ඇතැම් විට පරිහරණ කරණු ලැබෙයි. ගොම මුසු දියර ඉසීම තුළින් කිලි පහවෙන බව ඇතැම් ප්‍රදේශවල දැනු දු තිබෙන මතයෙකි. මේවා සියල්ල පශු සම්පත් අතරට එකතු වෙයි. " පශු සම්පත් ගැමි දිවියේ අංගයක් වූ අතර, ඉතා අඩු වියදමකින් ගැමි පවුල්වල පෝෂණ අවශ්‍යතා සෞඛ්‍ය ආරක්ෂිතව සැපයීමෙහිලා පශු සම්පත මගින් විශාල මෙහෙවරක් සිදුකරන ලදී (ආයු, II 10).

ගවයා ප්‍රවාහන සේවයේ සම්පත් දයකයෙකි

පුරාතන සමාජයේ ප්‍රවාහන කටයුතු සඳහා ඇත්, අස්, ගව යන සතුන්ගේ මෙහෙය ලබාගෙන ඇති බවට විවිධ මූලාශ්‍රය පවතියි. විශේෂයෙන් ම බෞද්ධ සාහිත්‍යයේත් ලංකා ඉතිහාසයේත් මේ ගැන තොරතුරු ඇත්තේ ය. මගී සහ භාණ්ඩ ප්‍රවාහනයටත් දුරකතර වෙළඳමටත් යොදාගත් ගැල් සඳහා ගවයා යොදා ගැනුණි. තව ද සම්පූර්ණයෙන් ම අභාවයට ගොස් නැති ගැල් හෙවත් ගවයන් යෙදූ කරත්ත ලංකාව තුළ වර්ග පහක් භාවිත වෙයි. ඒවා මෙසේ ය.

1. බරබාගය.
2. බර කරත්තය.
3. බක්කි කරත්තය.
4. රේස් කරත්තය.
5. ගමන් කරත්තය යි (සරච්චන්ද්‍ර : 2005 : 25).

ගොන් බැඳි කරත්ත ආශ්‍රිත පද්‍ය සාහිත්‍යයක් බිහිව තිබෙයි. ඒවා කරත්ත කවි නමින් ප්‍රසිද්ධ ය. විවිධ තේමා මෙන් ම විවිධ රටා අනුව ලියැවුණු කවි බොහෝ ය. ඉන් කීපයක් මෙසේ ය.

" බර වැඩියෙන් පටවාලා කළ වැරද්ද	ට
තඩි බාලා දැක්වුවේ ගොන් ඉස්සරහ	ට
උන මේ මුලා කියමිද මා දැන් කා	ට
සුදු වයිරෝ ඇදපත් ගාල ගාව	ට "

(සේනාරත්න : 2006 : 82)

" රැගෙනේ වැර අනුන්ගේ බඩ සඳන අ	ටී
කරන්නේ වැඩ රැ දවල් කමින් ගු	ටී
පමණේ නැත නොප විදිනා දුක් ගැහැ	ටී
ගොනුනේ නොප පමණ සමහර දන නොව	ටී"

(එම : 84)

" දුක්පත්කමට බැඳගෙන දක්කන	වා
කන්ටත් නැතිව දිව රැ අපි වෙහෙසන	වා
ගොන්ටත් නොයෙක් වද දී අපි ගෙතියන	වා
දැන් පත් දුකට දෙවියෝ පිහිටක් වෙන	වා"

(එම : 86)

බර අදින ගොනුන්ට අධික බර පටවා උන්ගේ බෙල්ල ඉහළ (කර) තුවාල සිදු කළ අයෙකුට සරදම් කිරීම අනුව පෙනෙන්නේ ගොනාට වුව ද ඉසිලිය හැකි බරක් පැටවිය යුතු බවයි. මෙයින් පැහැදිලි වෙයි.

" බර වැඩිවෙලා ගොන් බානට උන් හවු	ලේ
කර වණ කලේ ඇයි දැයි මුගෙ නැද්ද	මොලේ
මු මරලා දැම්මොතින් හොදයි	කැලේ
පොත බලලා පඩි දෙකත් හිටු	ගාලේ "

(එම : 85)

පැරණි සමාජයේ දැවැද්දට දුවක වෙනුවෙන් යම් යම් දේ දීමේ සිරිතක් පැවතුණි. එබඳු අවශ්‍යතාවකට ගොතෙකු දැවැද්දට දුන් බවක් පහත තව්යෙන් හෙළිවෙයි.

" මහ පොලොවේ ගින්නෙන් කරවාපු	ගොනා
මහ මුහුදේ රැලි පිට පීනා පු	ගොනා
තණ මත්තක ඉඳගෙන තණ නොකන	ගොනා

හික්කුන් වහන්සේට ගොන් බැඳි රථයෙන් වැඩම කිරීම යෝග්‍ය නොවන බව සහ ගොනාට දුක් නොදිය යුතු බවට කළ ඉඟියක් කවියෙන් මෙසේ ය.

“ ඇයි අනේ මෙහෙම කෙරුවේ කැන වෙන්	න
කොයි බණේ ඇත් ද ගොන් රථයෙන් යන්	න
ඇයි උනේ පැවිදි සෙල්ලම් සැප ගන්	න
දෙයියනේ ගොනා නොමරවී පව්ගන්	න”

(එම : 103).

ගොන් බැඳි කරත්තවලට අමතරව තවලම් මගින් භාණ්ඩ ප්‍රවාහනය කිරීම ලංකාවේ දුෂ්කර ප්‍රදේශවල කලාතුරකින් හෝ දැනු දු අසන්නට ලැබෙයි. පුරාණ සමාජයේ ද මේ තත්ත්වය තිබිණ. මේ බව ලියැවී ඇති විවිධ වර්ගයේ තවලම් කවිවලින් පැහැදිලි වන්නේ ය. වැව් බැඳි රථවේ තවලම් ගිය බව පහත කවි වලින් කියැවෙයි.

“ අඩ සැලේ කළේ උන් ගෙනියන ගොන් කැටි	යා
දඩ බිඩි කළේ උන් කර සොකඩා කැටි	යා
එක මඩ වලේ නිම නැති වී ගොන් කැටි	යා
කවුඩුලු වැවේ ප්‍රිය සකි තවලම සිටි	යා

”

“ අවුල් වෙලා මගෙ සිත කලබල වේ	වී
පවුල් පසුරු රුක්සෙවනැලි බෝ වේ	වී
කවුල් ජනෙල් නෙන් කඳුලින් නැවේ	වී
දිවුල්වැවට යන කොට කරුවල වේ	වී”

(එම : 104).

එහි මින් මතු ඇති පද්‍ය කීපයක දඹගහැලිපත, යකල්ල, කෝන්වැව, ගෝමරයන්කල්ල, හුරුල්ල, ඉපලෝගම යන ග්‍රාම නාම සඳහන් වෙයි. ඒවා අනුව ගොනුන්ගෙන් රජරට ප්‍රදේශයේ තවලම් ගියබව හෙළි වෙයි. එක්තරා ගමෙක ගව හිමියෙකු රන්මුතුමල්ලියා නමින් හැඳින් වූ ගවයා අහිමි වූ පසු මෙසේ ගෝක වී තිබෙයි.

“ එගොඩ ගොඩේ සපු කණුවේ බැන්ද	ගොනා
මෙගොඩ ගොඩේ නා කණුවේ බැන්ද	ගොනා
දෙගොඩ තලා යන වතුරට පැන්න	ගොනා
අනේ මගේ රන්මුතු වල්ලියා	ගොනා”

(එම : 85)

ශ්‍රී ලංකාවේ ගොවිතැනට යොදාගත් සත්ත්වයා ගවයා ය. සී සෑම, කොළ මැඩීමට මෙ කල යන්ත්‍ර සුත්‍ර තිබුණ ද එ කල එ බන්දක් නොවිණ. ගවයාගෙන් ම සියල්ල සපුරා ගත්තහ. අද ද දිවයිනේ ඇතැම් තැනක ගවයාගෙන් කෘෂි කටයුතු කරවා ගැනීම සිදුවෙයි. ගොවිතැනට ගවයා යොදාගෙන සී සාන අන්දම සහ කොළ මඩින අන්දම රොබට් නොක්ස් සිය කෘතියේ රූප සටහන් සහිතව පෙන්වා දෙයි.

එද වැව් බැඳි රාජ්‍යයේ හරකුන්ගෙන් සී සෑම සිදු කළ අයුරු මෙසේ දැක්වෙයි. “ මී හරකුන් දෙන්නකු වීසින් අදිනු ලබන සිංහල නඟුලෙන් හියෙන හිය සිටින සේ නඟුල ඇද්ද වීමෙන් අඟල් තුන හතරක් ගැඹුරට පොළොවේ මතුපිට කට්ට පුපුරවා දමයි (අයිවෝස් : 1896 :).

ගවයා යනු බොහෝ ප්‍රයෝජන ලබාගත් සත්ත්වයෙකි. එම සතාගෙ පැවැත්ම වෙනුවෙන් අප රට තුළ වෛද්‍ය ක්‍රමයක් පැවතියේ ය.

ලක්දිව ගව විකිත්සාව

ප්‍රධාන වශයෙන් ම ලංකාවේ කෘෂි අර්ථක්‍රමය මත පදනම් ව පැවති සමාජ රටාවේ ගවයා සුවිශේෂ කායිභාරයක් ඉටුකළ සත්ත්වයෙකි. මේ සතාට වැළඳෙන රෝගාබාධ සුව කරනු වස් ගව වෙදකම හෙවත් ගව විකිත්සාව හොදින් පුරුදු පුහුණුකළ වෙදවරුන් සහ වෛද්‍ය ක්‍රමයක් මෙහි පැවති බවට සාධක බහුලව තිබෙයි. “ දේශීය පශු වෛද්‍ය ක්‍රමය ප්‍රධාන වශයෙන් පවතින්නේ ඔසුපැල පදනම්කර ගනිමිනි. සිංහල පශු වෛද්‍ය ක්‍රමය යැයි ඇතැමෙකු පැවසුව ද දකුණු ඉන්දියාවේ සිට මෙ රටට සංක්‍රමණය වූවන්ගෙන් පැවත එන ද්‍රවිඩ ජනයා අතර ද ඔසුපැල පදනම් පදනම් කරගත් වෛද්‍ය ක්‍රමයක් පවතින නිසාත් මුස්ලිම් ජනයා ද ඖෂධ පැලෑටි පදනම් කර ගනිමින් සත්ත්ව රෝග සඳහා හා ආබාධවලට පිළියම් කරන නිසා ද මෙම දේශීය පශු වෛද්‍ය ක්‍රමය සිංහල පශු වෛද්‍ය ක්‍රමය ලෙස හැඳින්වීම දෝෂ සහිත ය (ආයු : 2005 : 13). දේශීය වෙදකම මිනිසුන්ට හෝ වේවා සතුන්ට හෝ වේවා ක්‍රියාත්මක වනුයේ විවිධ වෙදකම්වල සංකලනයක් වශයෙන් බව සිතීමට කරුණු තිබෙයි. ආයුර්වේද, සිද්ධ, යුනානි, එම්සී, සහ තවත් වෙදකම් මිශ්‍ර ව

වර්තමාන දේශීය වෙදකම පවතින්නේ යැයි සිතමු. මේවා වෙන් වෙන් වශයෙන් වෙන් කිරීමේ හැකියාව දුෂ්කර කටයුත්තකි. ඒ ඒ වෙදකම් තුළට තවත් වෙදකම් මිශ්‍ර වීම ස්වභාවික ය. ඉහත දක්වන ලද වෙදකම් සියල්ලට අමතර ව හෙළ හෝ ගැමි වෙදකමක් ද අප සතුව ඇත. එය විෂ විකිත්සාව සහ ගව විකිත්සාව කෙරෙන් පැහැදිලි වෙයි. ඒ තුළ ද වෙනත් වෙදකම් නැත්තේ නොවේ. ඉතා සියුම් ව විමසුමට ලක්කිරීම සිදු වුවහොත් ඒවා දැන ගැනීමට ද පුලුවන් වන්නේ ය. ගව වෙදකමට අයත් විකිත්සක ක්‍රම සහ කෙම්කුම අතර හෙළ හෝ ගැමි සම්ප්‍රදායේ වෙදකම් තිබෙයි. ඇතැම් ඒවා ක්‍රමයෙන් අභාවයට යමින් පවතියි. මෙයට එක් හේතුවක් වන්නේ ගුරු මුෂ්ඨි තබාගෙන තිබීමයි. එම වෙදවරුන්ගේ අභාවයත් සමඟ වටිනා වෙදකම් ද අභාවයට යන බවට අත්දුටු සාධක වර්තමාන ලේඛකයාට තිබෙයි. පිය පරපුරින් පැවත ආ ගව වෙදකමට අයත් කෙම් ක්‍රම අප කෙරෙන් අභාවයට ගියේ ය.

“ ගවයාගේ පාට අනුව රත්තා, රත්ති, සුද්ද, සුද්දී, කල්ලා, කල්ලී, කබරයා, කබරී කියා ද ශරීර ස්වභාව අනුව කොටා, බණ්ඩියා, පුස්සා, පුස්සී, යයි ද නම් වහරති. ලෙඩ සැදුණුවිට විශේෂඥයන් ලවා වෙදකම් කරනු ලබන අතර වසංගත රෝගවල දී මන්ත්‍ර ගුරුකම් කරනු ලැබේ. ගමකට ගව වෙදරාළ කෙනෙක් සිටී. මහලු වූ විට ගවයන් මැරෙන තුරු නිදැල්ලේ යෑමට ලිහා හරිනු ලැබීම සිරිතකි ” (විජේසේකර : 1960 : 138). අද මෙන් නොව, එද බටහිර පශු වෛද්‍ය ක්‍රමය නොතිබුණ අතර, සියලු ම පශු රෝගාබාධ සුව කරන ලද්දේ ඖෂධ පැලෑටි මුල් කරගෙන දේශීය ක්‍රම මගිනි. සෑම ගම්මානයකම විසූ ඒ සඳහා සුදුසුකම් ඇති හා පළපුරුද්දක් ඇති දේශීය පශු වෛද්‍යවරුන් මගින් එවකට පැවැති සියලුම පශු ව්‍යාධීන් සුවකරන්නට යෙදෙන අතර, **ක්‍රිස්තු වර්ෂ 1894 දී** රජයේ ප්‍රථම බටහිර පශු වෛද්‍යවරයා පත් කරන තුරු ම, පශු සෞඛ්‍ය ගැටලු පිළිබඳ සියලු ම කටයුතු කරන ලද්දේ ඔවුන් විසිනි. අපරට විදේශීය ආධිපත්‍යයට යටත් වීමත් සමගම මෙම තත්ත්වය වෙනස් වූ අතර අනාදිමත් කාලයක සිට පැවත ආ මෙම දේශීය පශු වෛද්‍ය ක්‍රමය කෙමෙන් අභාවයට යන්නට විය. මුඛ පරම්පරාවෙන් පැවත ආ මෙම වෛද්‍ය වෘත්තීය අද වනවිට ඉතා අභාග්‍යමත් ලෙස දැඩි පහත් අධියකට ඇද වැටී ඇති අතර, සියල්ලන්ගේ අවධානයෙන් ගිලිහී පශු රෝග මර්දනය පිළිබඳ පූර්ණ වගකීම බටහිර ක්‍රමයට බාරකරමින් ලක්බිමින් සමු ගැනීමට සුදනමින් සිටී. මිල කළ නොහැකි දේශීය ඖෂධ පිළිබඳ දැනුම හා අවබෝධය ද ඒ සමඟ මිහිපිටින් තුරන්වනු ඇත (ආයු : II : 2005 : 10).

**ගව විකිත්සාව පුස්තකාල පොත්වල ග්‍රන්ථාරූඪ වීම සහ එම මුල් පිටපත්
(ගවරත්නය හෙවත් ගෝරත්නය)**

පුරාණයේ දී සමස්ත වෛද්‍ය විඥාපනය රඳා පැවතියේ මුඛ පරම්පරා තුළ ය. දේශීය හෝ වේවා වෙනත් පැරණි වෛද්‍ය ක්‍රමයක් හෝ වේවා සියල්ල ග්‍රන්ථාරූඪ වූයේ එකී වෙදකම් භාවිතයේ තිබී සැහෙන කලක් ගිය පසුව ය. ප්‍රථමයෙන් ම ග්‍රන්ථාරූඪ වූ වෛද්‍ය ග්‍රන්ථය කුමක් ද යනු දැනට තීරණයකට එළඹ නැත. එහෙත් සුග්‍රහ, වරකසංහිතා දී කෘති පැරණි ම කෘති අතර තිබෙන ආයුර්වේද වෛද්‍ය ග්‍රන්ථ දෙකකි. දේශීය පැරණි වෛද්‍ය ග්‍රන්ථ අතුරින් සාරාර්ථසංග්‍රහය, හේසජ්ජමඤ්ජුසාව යෝගරත්නාකරය වැනි කෘති පැරණි වෙයි. මේවා තුළ උක්ත විෂයට අයත් වෛද්‍ය විකිත්සක ක්‍රම දක්නට නැත. ලංකාවේ පුස්තකාල පොත් අතර ගවරත්නය හෙවත් ගෝරත්නය යනුවෙන් පිටපත් කීපයක් තිබෙයි. සෙසු වෛද්‍ය පොත්වල පිටපත් හා සසඳන කල ගවරත්නයේ පිටපත් ඉතා සීමිත අගයක් ගන්නා බව පැහැදිලිය. එක්කෝ සියලුම පිටපත් ප්‍රසිද්ධියට පත්ව නැත. නැත්නම් තිබෙන පිටපත් තව දුරටත් රහසිගත ව තිබෙනවා විය හැකි ය. දැනට වාර්තා වී පවතින ලාංකේය පුස්තකාල පොත් බොහෝ ප්‍රමාණයක් ඇත්තේ විහාරස්ථාන සතුව ය. ඒවා තුළ වෙදපොත් ඇත්තේ සුළු ප්‍රමාණයකි. වෙදපොත් වැඩි ලෙස තිබිය හැකි වන්නේ ගිහිවෙදවරුන් අතර ය. පුද්ගල සන්තකයේ ඇති පුස්තකාල පිටපත් නිසි සංගණනයක් සිදුව නැතැයි හැඟේ. ඒ එසේ වූ විටෙක ගවරත්නයේ පිටපත් කිසියම් තවත් ප්‍රමාණයක් හෙළිවනු ඇත. දැනට වාර්තා වී ඇති අන්දමට ගවරත්නයට අයත් පුස්තකාල පිටපත් කීපයක් මෙසේ ය.

ගවරත්නය :- සිද්ධාර්ථාලෝක විහාරය, කවන්තැන්න, බැද්දේගම, මැද පළාත (සෝමදස් : 1959 : 88). කේ.ඩී සෝමදස් මහතා විසින් සම්පාදනය කරන ලදුව රජයේ සංස්කෘතික කටයුතු දෙපාර්තමේන්තුව මගින් පළකොට ඇති එකී කෘතිය දැනට වසර 57ක් ඉක්මවා ඇත. ගවරෝග පිළියම් නමින් පුස්තකාල පිටපතක් මහනුවර ගෙලිඔය දෙනිපාගොඩ විහාරයේ තිබෙන බව වාර්තා වෙයි. (සෝමදස් : 1959 : 123). ගවරෝග පිළිස්සීම, ශර්විදිය නමින් පුස්තකාල පිටපතක් මාතර බඩුවිට තිහගොඩ විවේකාරාමයේ තිබෙයි. (සෝමදස් : 135). මේ සංගණනයට ලංකාවේ පළාත් නවයේ ම විහාරස්ථාන 913ක් ඇතුළත්ව ඇත. ඒවායින් ලබාගෙන ඇති විස්තර අනුව විවිධ විෂයයන්ට අයත් පුස්තකාල පිටපත් 44,329ක් වන්නේ ය. ඒ තුළ ගවරත්න ඇත්තේ එක් පිටපතක් පමණි. දැනට එම පිටපත එකී ස්ථානයේ ඇත්දැයි නොදනී. සෝමදස් මහතාගේ ලාංකේය පුස්තකාලපොත් නාමාවලියට ලංකාවේ සියලුම විහාරස්ථාන ඇතුළත් ව නොමැති හෙයින් තව ද පිටපත් විහාරස්ථාන තුළ තිබිය හැකි ය. ජාතික කෞතුකාගාර පුස්තකාලයේ ඇති පුස්තකාල පිටපත් 2456ක් විස්තර දැක්වෙන නාමාවලිය (Silwa : 1938) තුළ ගවවිකිත්සාව හෝ ගවරත්නය පිළිබඳ පිටපතක් වාර්තා නොවෙයි. බ්‍රිතාන්‍ය කෞතුකාගාර පුස්තකාලයේ ඇති

ලාංකේය පුස්තකාල පිටපත් භාරදහසක් පමණ අතුරින් සම්පාදනය වී ඇති පුස්තකාල පොත් ග්‍රන්ථ නාමලේඛනයක ගව විකිත්සාව පිළිබඳ පුස්තකාල පිටපත් තුනක් වාර්තා කරයි.

- I. ගව පිළියම් (සිංහල) පත්‍රරූ 24
- II. ගව පිළියම් (සිංහල) පත්‍රරූ 18
- III. ගව රත්නය (සිංහල) පත්‍රරූ 100
(සෝමදස : 1959 :130)

මෙම පිටපත් කීපය ගැන මෙසේ ද වාර්තා වෙයි. " එන්ගලන්ත බ්‍රිතාන්‍ය කෞතුකාගාර පුස්තකාලයේ ඇති ලාංකේය පුස්තකාල පොත් අතර ගව විකිත්සාව සම්බන්ධ පිටපත් සතරක් තිබෙයි. ඔ ආර් 6612 / 49 දරන පිටපත හා ඔ ආර් 6612 / 114 දරන පිටපත් ගව පිළියම් නම් වෙයි. ඉහත පළමු පොත ගවරත්නය වන්නේ ය. ගවරත්නය ලියන ලද්දේ ආනන්දතෙර විසින්දැයි දක්වා ඇත. 1899 දී කාව්‍ය රචනාවක් ලෙසින් ගවරත්නය ලංකාවේ මුද්‍රණය විය. ඔ ආර් 664 / 13 දරන පිටපත හරක්වෙද පොත නම් වෙයි (කාර්යවසම් . 2000 : 101-112). එංගලන්තයේ පිහිටි වෛද්‍ය විද්‍යාවේ ඉතිහාසය වෙනුවෙන් තොරතුරු රැස් කෙරෙන වෙල්කම් ආයතනයේ පුස්තකාලයේ (Library of WELL COME INSTITUTE for the history of medicine) ලාංකේය පුස්තකාල පොත් 363ක් තිබෙයි. ඒ අතර වෙදපොත් පුස්තකාල පිටපත් 90කි. එකී වෙදපොත් තුළ ගවරත්නය නමින් පිටපතක් තිබෙයි (තිස්ස බණ්ඩාර : 2016 : 58). අස්ගිරි මහා විහාරයීය ගෙඩිගේ ආදහනමලුව පුරාණ විහාරයේ පුස්තකාල පිටපත් අතර සුන්බුන්ව පැවති ගෝරත්නයේ පුස්තකාල පත්‍රරූ ප්‍රමාණයක් තිබිණ. වර්තමාන ලේඛකයා විසින් ප්‍රතිසැකසුම් කරන ලද එම පත්‍රරූ එකතුව පත්‍රරූ 39කින් යුක්ත විය. එය අසම්පූර්ණ පිටපතකි (තිස්ස බණ්ඩාර : 2007 : 396-400). ගෝරත්නයේ තවත් පුස්තකාල පිටපතක්, මීට වසර ගණනාවකට පෙර දිනක මහනුවර ශ්‍රී දළදා මාලිගයේ පුස්තකාලයේ එවකට එහි කටයුතු භාරව සිටි විශ්‍රාමික සහකාර ලේඛනාරක්ෂක මුතුචන්ත මහත්මිය එම පුස්තකාලයට කිසියම් අයෙකු විසින් පරිත්‍යාග කරන ලද පුස්තකාල පිටපතක් එහි දී පෙන්වුවා ය. පොත් නමක් එහි සඳහන්ව නො තිබිණ. පොත දිගහැර බැලීමේ දී එහි අන්තර්ගතය අනුව එය ගෝරත්නය හෙවත් ගවරත්නයට අයත් සම්පූර්ණ පිටපතක් බව පැහැදිලි විය. කලු මැදීම හොඳින් පැවති එම පිටපත කාලයක් ඉතා හොඳින් පැවති බව තේරුම් ගියේ ය. පොතේ නම තුණ්ඩුවක ලියා එය සමඟ ම පොත ඇයට දුනිමි. මෙහි ලේඛකයා දුටු හොඳ ම ගවරත්නය පුස්තකාල පිටපත එය විය. මෙය දුටු වර්ෂය හෝ දිනය දැන් නිශ්චිත නැත. ලංකාවේ පුස්තකාල පොත්වල විෂය ක්ෂේත්‍රය යටතේ එන විස්තරයක හරක් වෙද පොතක් ගැන සඳහන් වෙයි (ලගමුව : 2006 : 215).

ගව වෙදකම සඳහා මුද්‍රිත පොත් දෙකක් පවතී. ඉන් එකක් ගව වෙද පොතයි. එය ක්‍රිස්තු වර්ෂ 1599 යේ තරම ආනන්ද නම් හිමි කෙනෙකු විසින් සැපයුවකි. ගවරත්නය නමින් එන ගව වෙද පොත ක්‍රි.ව 1912දී මුද්‍රිතව තිබෙයි. එහි ගවයන්ගේ නොයෙක් ලෙඩට නිශ්චිත පිළියම් ඇත. ඒ අතර බෙහෙත් යෝග ද මැතුරුම් ද පිලිසුන් ද වෙති. අනිත් ගව වෙද පොත ගවසිද්ධිසාර විකිත්සාවයි.

මෙ ගව සිදි සතර	ය
කියම් පෙර ආ ලෙසට නැර	ය
පැනර නිසුරා ල	ය
බලා දුටු සඳ කරව වීර	ය යි

කවියෙන් හා ගද්‍යයෙනුත් විහිත එන ගවරත්නය මෙන් ම පැරණි රචනයකි. "කියියම් පෙර ආ ලෙසට නැර ය" යි දැක් වූ තැනින් පාරම්පරිකව ආ ගව වෙදකම ග්‍රන්ථාරූඪ කළ හැටියක් දත හැකි ය. මේ පොත ක්‍රි.ව 1912 දී මුද්‍රිතයි (සන්නස්ගල : 2013 : 887). ශ්‍රී ලාංකේය ආයුර්වේද ග්‍රන්ථ නාමාවලියේ ලක්දිව මුද්‍රණයෙන් පළකොට ඇති ආයුර්වේද විෂයයට අයත් සහ දේශීය වෛද්‍ය විද්‍යාවට අයත් කෘති 838ක් සඳහා ග්‍රන්ථ විසිතර දැක්වෙයි. ඒ අනුව මෙහි එන " ගව වෙද පොත ඩී. වීරසේකර 1893 පිටපතකි (ශ්‍රී. ලං. ආ. ග්‍ර. නා. 2005 : 191). ලංකාවේ ලියන ලද පැරණි වෙද පොත්වලට එන ග්‍රන්ථ 61ක ග්‍රන්ථ නාමාවලියක් තුළ ද ගව වෙදපොත නමින් පොතක් තිබෙයි (සුඤ්චිමල : 2005 : xxi) . ගෝරත්නය හෙවත් ගව සිද්ධිසාරය නමින් පොතක් රත්නාකර පොත් සමාගම විසින් පළ කරන ලදි (ශ්‍රී. ලං. ආ. ග්‍ර. නා. 2005 : 64). ආයුර්වේද දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ප්‍රකාශිත තල්පතක් පිළියම් ග්‍රන්ථ මාලාවේ අංක දහයට අයත් වන්නේ ගවරත්නයයි. මෙයට මූලිකව ඇත්තේ නාවින්න ආයුර්වේද පර්යේෂණ පුස්තකාලය සතු පැරණි පුස්තකාල පිටපතකි. පිටු 327ක් සහිත එම ප්‍රකාශනය බෙහෝ ප්‍රයෝජනවත් වෙයි. ජාතික පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන සේවා මධ්‍යස්ථානය මගින් "Bibliography on palm leaf Manascripts : 2007 " මැයෙන් කෘතියක් පළකොට තිබෙයි. මෙහි ඉංග්‍රීසි හා සිංහල මාධ්‍ය දෙකෙන් පළව ඇති පොත් සහ වාරසඟරාවලට සපයා ඇති ශාස්ත්‍රීය ලිපි රැසකි (ඉංග්‍රීසි 70 - සිංහල 60) ඒ තුළ ගව වෙද පොත, වහු වෙදපොත ආශ්‍රයෙන් තොරතුරක් අන්තර්ගත නොවෙයි. මේ අනුව මෙයින් හඳුන්වා දෙනු ලැබීමට නියමිත වහු වෙදකමට අයත් වහු බෙහෙත් පොත දුර්ලභ පුස්තකාල පිටපතක් විය හැකි ය. මෙම පිටපතේ විශේෂය වන්නේ වසු පැටියන්ට වැඩිපුර බෙහෙත් ප්‍රතිකාර ක්‍රම හඳුන්වා දීම ය.

අදාළ වහු බෙහෙත් පොතට අයත් විෂය අන්තර්ගතය මෙසේ ය. පනුපෙරලිල්ලට, කිරිබොනනේ නැතුචාට, කිරිබඩින් යනවාට, ගිණියම වැඩිවෙලා අඩිස්සියට, කිඹුලාපේනම්

වස්සන්ගේ පනු ගායට, ලොකු හරකුන්ගේ අඩිස්සියට, බඩ පිරිමට, අජීර්ණයට, ළමා වස්සන් කිරි නොබි නොපෙරලෙනවාට, වැදමහ නොවැටෙනවාට, වටකුරු කෙටෙනවාට, ගෙඩිවලට, සුදුපාටට රෙනවාට, කිඹුලාපේ නම් අජීර්ණයට, වස්සන්ගේ දිව එළියට එනවාට වශයෙනි. මේ පිටපත අනුලේඛනය කිරීමේ දී එහි පැවති අක්ෂර හා භාෂා විලාශයෙන් ම සිදුකළ බව සැලකුව මනා ය. ලේඛනයේ දෝෂ බහුල ව පවතින බව ඉන් පැහැදිලි වෙයි.

වහු බෙහෙත් පොත

ස්වස්ති සිඛම | වහු බෙහෙත් ගුලියට වග නම් කළුදුරු සුදුදුරු අසමෝදගන් තිප්පිලි කරාඛු වසාවාසි සාදික්කා පරුන්කායන් කොට්ටන් දේවදර අරඵ වගපුල් අතිඋඩයන් කිරිමියැස්තු අක්මැල්ල කෂ්මාකොල අරඵ නෙල්ලි ඉගුරු මිරිස් සුදුඵනු අබ වදකහ පුස්ඇට කරදඇට කතේරුඇට ආචිරිබටු කන්සා ඇට මේ හැම දෙහි ඇඹුලෙන් දීමට කිරෙන් දෙදවසක් අඹරා ඉඹුල්ඇට පමන ගුලිකර පවතේ වේලා තබා බලාගෙන ඊට මාත්තුවට පනුගායට බොකොල වැලක්ගෙන තලා ඉස්මගෙන පොල්කිරි ලුනුදියෙන් වක්කර දෙනු ඉටම මදුරුකොල ශරදුම්කොල අබ යොදා කොසඹතෙල් වක්කර ගුලිදමා දෙනු.. ඉටම කරදමුල් තිබ්බටුගෙඩි පතක් විතර ගෙන කොටා මිරිකා ගුලියක් දමා දෙනු.. ඉටම අබකොල මුරුවාකොල කොටා මිරිකාගෙන ගුලියක් කන්ඩ දෙනු පිරිව අඩිස්සිය තිබේ නම් ඊට බෙහෙත් ශ්‍රී කැටයා මුලක් ගෙන පෙරන්ගා මිරිකා තනනාලෙන් කැදපිස ගුලියක් දමා දෙනු කිඹුලාපේ නම් අතපය වලංගු නැතිව තියෙනවා ඊට බෙහෙත් අඹපොතු කොටා යුසගෙන තනනාලේ කැඳෙන් ගුලියක් දමා කීලන් මෝරුවෙන් දෙනු ශ්‍රී

පනුපෙ රලිල්ලට බෙහෙත් | ඇහැලපොතු කොටා කසායකර ලුනුදිය වක්කර ගුලියක් යොද දෙනු ශ්‍රී ඊට නාපිරිත්තාමුල් කොටා තම්බා මිරිකා දෙමට ගෙඩි කොටා මිරිකා දෙනු ශ්‍රී ඊටම මහ දළක් පළු තම්බා මිරිකා යුසගෙන දෙනු ශ්‍රී අතපය වලංගු නැතුවාට සුරියාකොල පොතු කිරිබෝමැල් කොටා මිරිකා තණනාලෙන් කැදපිස ගුලියක් දමා දෙනු ශ්‍රී

කිරිබොන්නේ නැතුවට බෙහෙත් | කිරිබොන්නේ නැතුවාට පැහිව්ව සියඹලා කොල කොටා මිරිකා දෙනු ශ්‍රී ඊටම හිරුස්සපළු තන්බාගෙන අනා මිරිකා දෙහි ඇඹුලෙන් දෙනු... ඊටම සියඹලා ගහේ සිඹිලි ගෙන පුලුස්සා අළගෙන දියවක්කරයොද ඒ පැදිදිය දෙනු ශ්‍රී

කිරිබඩින්
යනවාට

කිරිබඩින් යනවාට කරකොල ගෙන කොටා පැහිවිව වරාකොලවල
අකුලා උනුඅළුවෙන් තඹා මිරිකා කීලන් මෝරුවෙන් දෙනු මූූූ ඊටම
නොසිටී නම් ලාකඩ දිවුල්ලාටු බින්දුම්මල මේ තුන්වර්ගේ සරියටගෙන
අඹරා අමු දිවුල් ගෙඩියක් ගෙන ඇස්සගසා එහි මේ බෙහෙත් කුඩු දමා පියන් ගෙන වසා
උනු අලුවෙන් තම්බාගෙන ඒ බෙහෙත් බත්තිඹිරි ඉස්මෙන් අඹරා කීලන්මෝරුවෙන් දෙනු..

ගිනියම වැඩි
වෙලා අඩිස්සිය
තියේනම්

ගිනියම වැඩිවෙලා අඩිස්සිය තිබෙයි නම් උලුපියලිය කොල
නවඩ දළ අඹරා කීලන් මෝරුවෙන් දෙනු මූූූ
දියවත්කරනු මූූූ ඉටම වැල්බැබිල කොල වැල් පෙනල කොල
කොටා මිරිකා තලතෙල් මුසුව දෙනු මූූූ

පනුගායට

මේ වත්තුවලින් බෙහෙත් දිය වත්කරනු මූූූ අනුපාත බලා දෙනු මූූූ
ඊටම දුන්කොලයි හුනු ටිකක් දමා අඹරා කීලන් මෝරුවෙන් දෙනු මූූූ
අත්දුටුවයි මූූූ පනු ගායට වැල්පෙනල කොල කොටා ඉස්ම ගෙන කොහොඹ තෙල් මුසුව
දෙනු මූූූ ඊටම එරමුදු පොතු ගෙන කොටා මිරිකා ලුනු වතුරෙන් දෙනු... පනුකුඩු
ගසායෙය මූූූ අත්දුටුවය මූූූ පනුගායට දෙහි ඇඹුල් තලතෙල් කොහොඹ තෙල් ලුනු
වතුරෙන් රත්කර දෙනුය මූූූ

කිඹුරාලේ
නම්

කිඹුරාලේනම් අජිනනියට බොකොලවැල් ඉස්මන් කරදමුල් ඉස්මන්
දෙඹට ගෙඩි ඉස්මන් සරියට ගෙන තලතෙලෙන් දෙන මූූූ

වස්සන්තේ
පනු ගායට
පනුගාය
එන්ඩ පලමු
වෙන්කන්ඩ
දෙනබෙන්

වස්සන්තේ පනු ගායට දෙහි දළ දොඩන් දල නික කුඹුරු යකිනාරන්
දළ රතුළුනු වදකහ ඉඟුරු මෙකී දේ එකසරියට ගෙන එකට කොටා
තුනගිල්ලට ගත් පමණ තුන්වරක් කවනු මූූූ දෙවෙනි තනේ
අල්ලනදත් තුන්වරක් කවනු මූූූ කිරට අරින්ඩ පලමුවෙන් කවනු මූූූ
පනුගාය එන්ඩ පලමුවෙන් කවන බේතයි මූූූ කාටවත් නොදෙනු මූූූ
කැලියා කොලවල අකුලා කන්ඩ දෙනු මූූූ. දෙවනි කිරට අරිනු මූූූ දෙවෙනි කීප
දවසකින් හේබලා ඉන්තවානම් ගිනියම වැඩිවුනායකි. ඊට දෙහි ඇඹුල් පතක් විතරගෙන
තලතෙල් මුසුව දෙනුය මූූූ

කිඹුරාලේ
නන්

කිඹුලාරේනං දෙහි දොඩන් නික කුඹුරු යකිනාරන් මෙකීදළ
එකසරියට ගෙන ඉට වදකහ අබ මිරිස් තුන්වරක් කබලෙන් බැද
අළකොට උනු දියෙන් යොදා දෙහි ඇඹුලෙන් පොවනු මේ ඒ කීප
දවසක් ගියකැන කොලකන ප්‍රස්ථාවට හේ බලා ඉදිනන් දෙවරුවක් දියවත්කරනු මේ

ලොකු හරකුන්ගේ
අඩිස්සියට

ලොකු හරකුන්ගේ අඩිස්සියට කරකොල කොටා අනා මිරිකා
එඩරු තෙල්වත්කර පොවනු මේ ඊටම තේන්කුට්ටියා පොතු
එනුඅරන පොතු මේ දෙවර්ගේ සරියට ගෙන ගලෙන් අඹරා හිල්බන් වතුරට යොද
බෙහෙන් පොවනු මේ අඩිස්සිය අරෙයි දෙවරුවක් නොදෙනු...දෙහි දළ දොඩන් දළ
කුඩුමිරිස කටුපිල ලාදළ එම පොතු කුකුරුමුහන් දළ එම පොතු මෙකී දේ එක සරියට
ගෙන කොටා ගැලකලා ඊට සරක්කු හුනු දිය ගැහෙන පමණ එක්කර අනා දවසක්
උරුවෙන්ඩ තියා මිරිකා පෙරා දෙහි ගෙඩියක ඇඹුල් කකාරා කීලන් මෝරුවෙන් පොවනු
මේ මින්ගුන..පනු ගායට ද අනපය වලංගු නැතුවාට ද හේ බලා ඉන්නවාට ද මෙකී
ලෙඩට යහපොති අත්දුටුවයි...

බඩ පිරිමට
කිරි නොබී
සිටිනවාට

එරමිනියා කොලපොතු දෙහි දොඩන් නික කුඹුරුදළ මේ හැම කොටා
උරුවෙන්ඩ තියා සරක්කු ඉගුරු මිරිස් පල්මානික්කම් සුදුළුනු
පෙරුමිකායන් මෙකී සරක්කු අඹරා තුන් පන්ගුවට බෙදගෙන
කසායෙන් කොටසක් ගෙන මිරිකා ඊට සරක්කු යොදරත්කර රස්නය ඇතුළු දෙහි ඇඹුල්
පතක් විවර ගෙන කලකා පොවනු මේ තුන්වරුවක් පොවනු මේ මින් ගුන පිරිම ද කිරි
නොබීම ද අනපය වලංගු නැතුවාට ද පනු ගායට ද නොයෙක් ලෙඩට යහපොති මේ

බිරි බඩින්
යනවාටයි
පනු ගායට
බෙහෙන් ගුලිය

කිරිබඩින් යනවාට උඳුපියලිය කුරුන්බාගැට එකට කොටා අනා
මිරිකා දෙහි ඇඹුල් එක්ක පොවනු මේ ගුලියට වගනම් කරවිල
ඇට තෝර ඇට කන්සා ඇට කුඹුරු ඇට කොසඹ ඇට මකුල් ඇට
ඉඟ-රු සුදුළුනු අබ මිරිස් පෙරුමිකායන් අබින් දේවදර තිවර්ග
මේදේ ගෙන පොල්කිරෙන් අඹරා දෙමට කිරෙන් අඹරා තිබ්බුටු පමන ගුලිකර පවනේ
වියලා තබා දෙමට කිරෙන් ඇහැල පොතු කසායෙන් එඩරු තෙලෙන් පොල්කිරි කොසඹා
තෙලෙන් දෙනු මේ පනු ගායට හකුරු මිල්ලකොල හිරුස්සපළ මේදේ එකට කොටා
උනුදියෙන් අනා මිරිකා දෙහි ඇඹුල් තලතෙල් එක්කර දෙන මේ

කිරි බඩින්
යනවාටයි

කිරිබඩින් යනවාට කැලිය පොතු උදුපියලි කොල මේදේ ගෙන
එකට කොටා කීලන් මෝරු තලතෙල් දෙහි ඇඹුල් මුසුව දෙනුය
මේ උදුපියලිය කොටා කසාය කර තලතෙලෙන් දෙනු

නිතියකොල ඉදිකොල වදකහ සුදුළුනු ඉගරු මෝරුවෙන් දෙනු

තලපවාගේ
බඩින් යනවාට

කන්සාකොල එම පොතු කොටා මිරිකා පොල් කිරෙන් දෙනුය. ගල්
උන්ඩි සේ බෙටි වැටෙය කරද දෙමට මේදේ මුල්ගෙන කොටා

මිරිකා සරක්කු කුඹුරු ඇට පුස් එරමුදු ඇට ඉඟුරු මිරිස් සුදුළුනු වදකහ අබ මී මුරුවට
අඹරා අඹරා බෙහෙතට යොදා ඉයකොල කොසඹ තෙල් දෙහි ඇඹුල් එක්කර පොවනුය
මින්ගුන ලමාවස්සන්ගේ අජ්නනීයට ද පනුගායට ද යහපොති අට්ටික්කා
පොතු ගලෙන් අඹරා දියකර කහට පොතු ගෙන මානෙල් කොටා ඉස්ම ගෙන මීට වදකහ
කබලෙන් බැද කුඩුකර බෙහෙතට දමා එකට කලතා පොල්කිරි දෙහි ඇඹුල් වත්කර
පොවනු දෙවරුවක් දුන්නොත් අඩිස්සි හිටි

වහු බෙහෙත්
ගලිය

ගලියට වගනම් දෙදුරු මෝදගන් නිප්පිලි නිවර්ග කිරි මී නිපල්
නිකටු තෝර ඇට දෙහි දොඩන් දළ කුඹුරු ඇට කොසඹ ඇට කුඹුරු
දළ දෙහි දොඩන් යුසෙන් අඹරා දෙකට බෙදා පන්ගුවකට ජයපාල දමා තිබ්බටු පමන
ගලිකර තබා පනු දෝසයට අන්කෙන්දකොල පොතු කසායෙන් ද අඩිස්සියට ඇහැලපොතු
කසායෙන් ද රෙනවාට හිරුස්ස පළ පානු තැම්බූ දියෙන් බඩින් යනවාට
දිවුල්පින්චි කොල කොලපොතු කසායෙන් ද විරේක දී දිය වත්කරනු කරද කුඹුරු
කොසඹ එරමුදු දෙහි දොඩන් අත්තන තෝර පුස් ඇට කන්සා මෙකී ඇට එක පමන ගෙන
අබින් පෙරුන් කායන් කරාඹු වසාවාසි සාදික්කා මේදේ කජාකොල යුසින් අමරා කුඩුළු
ඇඹුලෙන් අඹරා තිබ්බටු පමන ගලිකර තබා වස්සන් කිරි බඩින් යා නොබී පෝල මයිල්
පුප්පාගෙන සිටි නම් හිරුස්ස මදුරු කසායෙන් ද ගලියක් දමා දෙනු අනපය වලංගු
නැතුවාට ලිකොල මුල් කරකොල මුල් කසායෙන් ද දෙවනුව පෙරලේ නම් කොසඹ පොතු
ඉස්මෙන් දෙනු ඊට මකු කුඹුළු ඇඹුලෙන් දෙනු ඊටම දෙමට කිරෙන් දෙනු
ඊටම බොකල මුල් ලුනු වතුරෙන් දෙනු යහපොති අද්දුටුවයි

ලමා වස්සෝ
කිරි නොබී
නො පෙරලෙනවාට

ලමා වස්සන්ගේ කිරි බඩින් යනවාට කිරි නොබී
නොපෙරලෙනවාට හිරුස්ස පළ අහුරක් විතර ගෙන
පොල් එක්ක කබලෙන් බැද කුඹුරු කරද දෙහි ඇඹුලෙන් නො
යොදා ලුනු දියර මී මුරු ටිකක් කුඩුකර දමා පොවනු පනුවෝ

මැරෙයි මෑදු අත්දැකීම් කටුකැලියාපොතු තිබේපොතු හුලන්හික්පොතු කීලත් මෝරුවෙන් දෙනු කිරිබඩින් යනවායි.

වස්සන් නොපෙරලෙන වාට කිරි බඩින් යනවාට

වස්සන් නොපෙරලෙනවාට ගැරදුන්කොල කිතුල් හකුරු මෙවුවා අඹරා පොල්කිරෙන් යොදා ලුනු දියර ටිකක් එක්කර හුනු ටිකක් යොදා පොවනු ඊටම වීරදපොතු කොටා හුනු වතුරෙන් අනා මිරිකා මෝරුවෙන් පොවනු පනුදෝසයට කැඳට ගොඩ කීරල

මුල් තේන්කුට්ටියා මුල් තනහාලෙන් කැඳපිය දෙන ඊටම කරවිල කොල කොටා මිරිකා ඵනු දියෙන් දෙනු සස්සද කොල ලුනු අරනදලු කොසඹදලා කුඹුරුදලා කුඩුමිරිසදලා දෙහි දොඩන්දලා නිකදලා මෙකී දලා හරියට ගෙන මීට සරක්කු ඉගුරු මිරිස් සුදුළු වදකහ කොටා දියවත්කර අනා දියට වත්කර අනා කඩ පිම්බේ තඹා ලුනු වතුරෙන් දෙහි ඇඹුලෙන් දෙනු

කිරි නො බොනවාට

කිරිනොබොනවාට යහපත මීට ලුනුඅරන කොසඹ කුඹුරු මෙකී දලා ඉගුරු වදකහ මේදේ එකට කොටා කඩපිම්බේ තඹා මිරිකා කොසඹ තෙලෙන් දෙනු කිරි නොබොනවාටයි

දෙහිදලා දොඩන් නිකදලා මෙකීවාගෙන අබින් පෙරුන්කායන් පල්මානික්කන් සහිදලා කුරාඹු වසාවාසි අරලා මුලු නෙල්ලි ඉගුරු මිරිස් සුදුළු වදකහ අසමෝදගන් දෙදුරු මෙකීදේ එන සරියට ගෙන කුප්පමේනියාකොල ඉස්මෙන් දොඩන් ඇඹුලෙන් මේ දෙවර්ගෙන් අඹරා තිබ්බටු පමන ගුලිකර පවතේ වේලා තබා දෙනු පනු ගායට දෙමට කිරෙන් දෙනු කොසඹ තෙලෙන් දෙනු මුරුන්ගා මුල් ඉස්මෙන් බොකල මුල් යුසයෙන් ද මී තෙලින් ද පැහිව්ව සියඹලා බොරෙන් ද හිරැස්සපළ තැම්බු ඉස්මෙන් ද උදුපියලි තිබ්බේපොතු පොල්මල් මෙකී දේ කොටා තම්බා උනු වතුරෙන් මිරිකා බින්දුම්මල කුඩුදමා දෙනු ලේ බඩින් යනවාටයි කිඹුලු රේනන් ඇහැලපොතු කොටා මිරිකා පොල්කිරෙන් දෙනු තිබ්බේපොතු උදුපියලි මේදේ කොටා කාසිදියෙන් අනා පොවනු කිරිබඩින් යනවාට යහපොති

තලපසේ රෙනවාට අඩිස්සියට

තලපසේ රෙනවාට ලෝලු පොතු කොටා කාස දියෙන් පොවනු හාතාවාරිය වැල්පෙනල බින්තඹුරු මේවා කොටා තලතෙල් එක්ක පොවනු කටින් නායින් පනුවෝ යනවාටයි අඩිස්සියටය

පෙරුන්කායන් වදකහ ඉගුරු මිරිස් සුදුළු කොසඹ මුරුවට කරදපොතු මෙකී දේ ගෙන

කොටා තමිබා ඊට එනු දෙදුරු මොදගන් මෙකී සරක්කන් සරියටගෙන කාසිදියෙන් අඹරා තිබිබටුපමන ගුලිකර තබා කටින් නායන් ගොම දමනවාට ද ඉගුරු වදකහ එරමිනියාකොල ඉස්මෙන් දෙනු මෙකී කටින් නාසින් පනුවෝ දමන විට ද කිරි දමනවාට ද පනුවෝ පිටත්වෙනවාට ද මෙකී ලකුණු දුටුවොත් ඊට දෙන මාත්තු මෙකී අවිටික්කා පොතු කරද පොතු කොසඹ පොතු මෙකීවා කොටා කාසිදියෙන් අනා මිරිකා තලතෙලෙන් දෙනු මෙකී

නස්නස
කන්ඩ
මාලයට

නිකකොල බටුකොල හිගුරුපට මෙකී දේ ගෙන නස්න කරන මෙකී බටුකර ඔලිදකොල යුස තලතෙල් ගෙන නස්න කරනු මෙකී කන්ඩමාලේට සියලු ලෙඩට යහපොති මෙකී මිරිස් සුදුලුනු බටුකර

කුප්පමේනියාකොල තලතෙල් ගෙන නස්න කරනු සියලු ලෙඩට යහපොති මෙකී

ගල්ලුම

සහිදලුනු සිනක්කාරන් පල්මානික්කන් වියන්දුලු බටුකර මෙකී දේ අඹරා සියඹලා දොඩන් ඇඹුල් එක්කර උගුරේ ගෙඩිවලටය මෙකී දොඩන් පැහිරි කුකුරුමුහන්ගෙඩි හන්අවුරුදු වියන් දුලු මෙකී දේ අඹරා තලතෙලෙන් අඹරා උගුරේ ගෙඩියට තියනු මෙකී හාතාවාරිය වල්බැබිල පෙනල බිත්තඹුරු කෝමාරිකා මේ දේ එකහරියට ගෙන තලතෙල් එක්කර පැසවා ගල්ලනු මෙකී

කන්ඩමාලේ
ටයි-වැදුගේ
කසායයි

සුදුළුනු කලාදුරු අරළු ලුනුදියරෙන් දෙනු මෙකී කන්ඩමාලේටයි මෙකී වැදුගේට කසායට කරාඹු වසාවාසි සාදික්කා පෙරුන්කායන් කිරිමිකොට්ටන් වැල්මී දෙදුරු මොදගන් තිප්පිලි වෙල්ලපායානන් අත්තනවේරිය මහන්සවේරිය මනෝසිල හිරියල් සුදුළුනු ඉගුරු මිරිස් නික කොසඹ පාවට්ටා කුඩුමිරිස දිවුල් කරද යක්බේරිය යකවනස්ස මදුරු බිත්තඹුරු කපුවෙල්ලිය බැබිල කටුකරඹු වරා කලාදුරු මුරුන්ගා මෙකී මුල් සරියට ගෙන කොටා තඹා මිරිකා ඊට සරක්ක දෙදුරු මොදගන් අරළු බුලු තෙල්ලි ඉගුරු මිරිස් සුදුළුනු වදකහ සහිදලුනු සිනක්කාරන් පල්මානික්කම් පෙරුන්කායන් අබ මෙකීදේ අඹරා කසායට යොද තෙල් පස්වරගෙයි සියඹලා ඇඹුල් හරියට ගෙන කසායට එක්කර පැසවා දෙනු මින්ගුන කෙට්ටුවෙනවාට ද ඇඹින් ගදගහනවාට ද වැදෑමහ නොවැවෙනවාට ද කිරිනැකුවාට ද සියලු ලෙඩට යහපොති අද්දුටුවය මෙකී

වදන්ඩ
බැරුවාට

බෝපොතු බස්නාහිරෙන් නවවැදුන් වැඳ උගුල්ලාගෙන ඉට වතුර තුනක් මැන එක්කර ඉට තලතෙල් එඩරුතෙල් පැහිවිච සියඹලා

ඇඹුල් මේදෙ කසායට එක්කර හින් බුබුලු නගාගෙන පදමට බාගෙන දෙන මේ මින් ගුන වදන්ඩ බැරුවාට ද රුදව නැතුවාට ද කුනවැටෙයි යහපොති මේ

පනු ලෙඩට පිඩයි

උදුපියලිය පොල්මල් කහටපොතු මෙකීවා කොටා මිරිකා දෙන මදුරුකොල වරා දලු ඇහැල දලු වදකහ හරන්කහ අමුකහ මෙතුන්වරගේ දමා එකට කොටා පිඩිනනා කවනු සුදුහටරමට

පනු ලෙඩටද කිරිබඩින් යනවාට මෙකී ලෙඩට යහපොති අත්දුටුවයි මේ

කිරිබොන් නැතුවාටද බෙහෙත් පිඩයි

කොසඹ දළ කුඩුමිරිස දළ වදකහ මෙකී බෙහෙත් එකට කොටා මිරිකාදෙන මින්ගුන සුදුපාට සීදමට ද ලේ බඩින් යනවාට ද කිරිබොන්නේ නැතුවාට ද යහපොති අත්දුටුවයි ඇහැලදලු කරදදලු එරමුදුදලු හරන්කහ වදකහ අමුකහ

මෙතුන්වරගේ දමා කොටා පිඩිනනා කවනු ලේ බඩින් යනවාට ද පනු ලෙඩට ද යහපොති අත්දුටුවයි අඹපොතු රන්මල්පොතු මේ දෙවගේ කොටා මිරිකා පොල්කිරෙන් දෙන කන්සාකොල ඉස්ම දෙමට කිරෙන් දෙන අඩස්සිනම් හිඳස්සපලු තැම්බු දියෙන් දෙන... දෙදුරු මෝදගන් කිප්පිලි කෝට්ටන් වගපුල් සුදුලුනු අරලු නෙල්ලි වදකහ අබ ගොරක ඉරමුසු කලාදුරු අල පාට කහ මයිලදලු කුඩුමිරිස දලු පාවට්ටා දලු එරමිනියා කොල කොල්ලු තැම්බු දියෙන් ලුනු දියෙන් අඹරා තිබ්බුටු පමන ගුල්කර වේලා ගන

කන්ඩමාලේට ලුනු දියෙන් ද ඇහැලකොල තනහාල් පරන සියඹලා දමා තම්බා යුසින් ද ඉලස්පුවට තලතෙල් කාඩියෙන් ද කැස්සට සස්සද ඉස්මෙන් ද ගොම පුම්බනවාට ලෝලුපොතු ඉදිබොඩ තලතෙල් කීලන් මෝරුවෙන් ද බඩරුජාවට කහ කලාදුරු අල සුදුලුනු පාවට්ටාපොතු කුඹුරුපොතු ඉරිවේරිය ඉරමුසුමුල් මෙකී දේ අඹරා දියකර තලතෙල් කීලන් මෝරුවෙන් කුඹුරු පාවට්ටා වදකහ කලාදුරු අරලු සුදුලුනු පාවට්ටාපොතු කුඹුරුපොතු ඉරිවේරිය ඉරමුසුමුල් මෙකීදේ අඹරා දියකර තලතෙල් කීලන්මෝරුවෙන් පොවන

වැදෑමහ නොවැටෙනවාට

ගරුඬකොල පොතු උදුපියලි පුවක්කොල තලා වැදෑමහ නොවැටෙයි නම් බෙල්ලේ බදිනු අත්දුටුවයි උදුපියලි

තරණ දලු හින්තඹලදළු ගේකුරුල්කැවුතු එකවලේ පාඩින් දෙන්නෙක් අල්ලාගෙන

මෙකීදේ අඹරා යන හරකාගේ බෙල්ලේ බදින් යන හරකාගේ බෙල්ලෙන්ගා ඇදගනු මෙකී
යන හරක් සිටිත්... සිටුවන බේතයි මෙකී

වටකුර කනවාට | වට කුර කනවාට තුඹකොල සාරණකොල මොණරකුඩුමිබිය
වරාකොල වේලා කොල මොණරකකුල් දුරු අසමෝදගන් සුදුලුනු
මෙකී සරක්කු අඹරා කසායට යොද රත්කර තලතෙල්වලට වක්කර දෙන මෙකී
මුරුවාකොල යකවනස්ස යක්බේරියා ගොන් කැකිරි අත්තන නාරන් ඇවරිය මෙකී කොල
සරියට ගෙන කොටා මිරිකා ලිපතියා ඉට පොල්කිරි වක්කර දුරුදෙක අසමෝදගන් සුදුලුනු
පල්මානික්කන් බින්දුම්මල කොල්ලෑ මෙකී සරක්කු කසායට දමා ලනු පදමට තම්බා බාගන
ගෙඩි වනවලට යහපති

සුදුපාට රෙනවාට | කුඹුරුදළු පාවට්ටාදළු නිකදළු වැල් කොසඹ දෙහි දොඩන් දළ යකිනාරන්
දළ අන්දර දළ එකහරියට ගෙන හින්කර කපා කබලේ දමා පුළස්සා
දෙන රීමටද කිරිගසාගෙන යනවාට ද යහපොති අද්දුවයි
විරද පොතු මුරුන්ගා පොතු මෙවුවා එකට කොටා උනුවතුරෙන් මිරිකා කුඹුරු
ඇමුලෙන් දෙන සුදුපාට සිදමටද පනුවන්ඩ යහපොත

ගැල්ලුම | මුරුවාකොල කිලන්මෝරුවෙන් දෙන... සුදුපාට රීමටද යහපොති
කැටපොතු උදුපියල් පොතු පොල්මල් මේවා කොටා කාසයෙන් අනා
මිරිකා ඊට තලතෙල් බින්දුම්මල දිවුල්ලාටු මේවා දමා කොටා පොවනු අත්දුවයි
ගුරල කොල ඔලිද කොල මේවා කොටා ගල්ලනු හරකුන්ගේ ලේබඩින් යනවාට
ඩින්තන් වහනවාට ගැල්ලුමයි

ගුලිය | අසමෝදගන් පෙරුන්කායන් කිරි මී කුකුරු මුහන්ගෙඩි පොතු ගෙන
දෙඹට කිරෙන් අඹරා බටු පමනට ගුලිකොට පවනේ වියලා තබා
පනුවන්ඩ දෙමට කිරෙන්ද අරළු බුලු තෙල්ලි ඉඟුරු මිරිස් සුදුලුනු වදකහ අබ ඇරගෙන
මේදේ ඉලප්පුවට පානු දියෙන්ද තට්ටු මුට්ටුවට තනකැදෙන්ද පොල්කිරි ලුනු
වතුරෙන්ද දෙන පනුවන්ට යහපොත කන්ෂා කොලදළු අඹරා උනුවතුරෙන්
දෙන තලතෙලෙන් පනුවන්ට යහපොති සියලු ලේ යාමට යහපොති
ගම්බිරියන්නා පොතු කොටා උනුවතුරෙන් අනා තනහාල් කැදෙන් සියලු
ලෙඩට යහපොති... අමුනුකොල සස්සඳකොල අඹරා උනුවතුරෙන් ගුලිකර මිරිකා ගුලිදමා

කොසඹ තෙලෙන් දෙනු ළඟ සැහැල්ලු වීමටයි ළඟ පනුවන්ට යහපොත ළඟ ඇහැලදළ තමබා පැනිපාට වතුර ගෙන තෙල්වක්කර දෙනු ළඟ බඩපිරි දැමීමට ද අඩිස්සියට ද යහපොති ළඟ මුරුන්ගාමුල් කපා කාමරංගා ගෙඩියක් ගෙන එකට කොටා මිරිකා දෙන ළඟ සුදුපාට සීදුමට ද කිරිබඩින් යනවාට ද යහපොත ළඟ අන්දුවයි ළඟ අමුනුකොල මුලක් පැලකොල එකහරියට ගෙන කොටා උනුවතුර එක්කර අනා කුඹුරු ඇඹුලෙන් දෙනු පනුවන්ඩ යහපොත ළඟ

කිඹුලාපේ නම් අජිනනී යට | කිඹුලා රෙන්නා සේ රේනන් දළැක් පින්තක් ගෙන උනු අළුවෙන් තඹා මිරිකාගෙන කුඹුරු ඇඹුලෙන් දෙනු ළඟ අජිනනයට පනුවන් යන්ඩ යහපොත ළඟ බොකොල මුල් පෙරන්ගා කිතුල හකුරෙන් කොසඹ තෙලෙන් පොල් කිරෙන් දෙනු ළඟ පනුවන්ඩ යහපොති ළඟ සුදුළුනු රතුළුනු වදකහ ඉගුරු එකසරියට ගෙන බටුකර ඉස්මෙන් අඹරා කොසඹ තෙලෙන් බන්කැදෙන් අඹරා ගලිකර තලතෙල් පතක් වත්කර ඇල්වතුරෙන් පොවනු ළඟ සුදුපාට රීමට ද කිරි බඩින් යනවාට ද කිඹුලා රෙනවාසේ රෙනවාට ද යහපොති ළඟකන්සා කොල දුන් කොල කිතුල් හකුරු අඹරා හුනු වතුරෙන් දෙනු ළඟ පනුවන්ඩ යහපොත ළඟ අඹකොල කරවිල කොල කොටා ඉගුරු සුදුලුනු අබරා යොද තෙල් වක්කර පොවනු ළඟ අතපය වලංගු නැතිවාට කබ කඳුළු එනවාට යහපොති ළඟ කප්පරවෙල්ලිය අමුකහ මේ දෙවගේ කොටා මිරිකා පොවනු ළඟ පනුවන්ට යහපොත ළඟ අඹකොල කරවිල කොල කොටා ඉගුරු සුදුලුනු අබරා යොද තෙල්වක්කර පොවනු ළඟ

මල් නැ ගීමටයි | ඇගෙන් මල් නැගීමටයි ළඟ පුස් ඇට එරමුදු ඇට කුඹුරු ඇට මේදේ කොටා තමබා මිරිකා දෙනු ළඟ කබ කඳුලු එනවාට අතපය වලංගු නැතුවාට යහපොත ළඟ මුරුංගා කොල අන්දර කොල මේවා එකපමනට ගෙන හීන්කර කපා ඉගුරු මිරිස් වදකහ මේවා තලා වතුර දෙපතක් වත්කර මී පැනි පලමු දෙවගේ උනුවතුරට වත්කර අනා කසායම් ගෙන දෙනු ළඟ කිඹුලා රෙන්නා සේ රීමට යහපොති ළඟ

වස්සන්නේ දිව | වස්සන්නේ දිව එලියට දමනවාට සස්සඳ කුඩුමිරිස කොල පොඩිකර තවනු ළඟ යහපොති ළඟ අද්දුවයි ළඟ හිගුරුපට යුස ගෙන කඩමල්ලේ තෙමා පන්දුව බැඳ කටේ දමා බදින ළඟ මීන් කන්ඩමාල ගෙරවුන් සෙමී ගඩු

කැපෙයි මිටම එම පට වන් දමා කොටා භාල්පාන වතුරෙන් අනා මිරිකා පොල්කිරි සමග පොවන මිට

කන්ඩ මාලේට

මේස ලුනු පල්මානික්කන් මේකී දේ කලද කලද ගෙන බොකොලවැල් කපා වනෙන් කොටා යුසගෙන පොල්කිරි එක්කර සරක්කු අඹරා යොද පුහුල් ඇඹුල් වක්කර දෙනු අඩිස්සිය විගසින් ඇරෙය ගෙරවීම ආවොතින් පස්කලු බඩු බටුකර වියන් දුඹුලු පල්මානික්කන් ඒනු පස්වගේ පරන සියඹලා ගොරක ඇඹුල් කැටකැල ඇට මේකී දේ අඹරා හිඟුරුපට අරළ බුළු නෙල්ලි වදකහ ඉඟුරු කෝමාරිකා දෙහිමුල් ගොරක පොතු කොසඹකොල සුදුහදුන් ගිනෙල් මේකී දේ මෝරුවෙන් දෙනු බඩපිරි ආනන් මී මුරුවට වරාකොල ඇවරිය කොල මේකීවා කොටා භාල්පාන අරළ වදකහ කිරිකෝන් කොල මේකීවා කොටා යුසගෙන භාල්පානුවෙන් දෙන බඩින් නොගියේ නන් ඊට බෙහෙත් අට්ටික්කා පොතු පැහුනු කැප්පෙටියාකොලත් වනලා කොටා යුසගෙන කන් වක්කරනු

වේදුම අන්ජනම

පස්කලු බඩු කොට්ටපොල් කලුවන් බටුඇට අන්තන ඇට අමුක්කරා ඇට මේදේ සමව ගෙන වනෙන් කොටා පොල්කටු අගුරු වලදට දමා වේදුපානුය බඩින්යේනන් තොට්ලේල වේදුරු අඬහැර කටුපිල කප්පරවෙල්ලිය ඉරමුසු ඉරිවේරියනෙලුන් දඬු කෙකටිය අල පල්මානික්කන් පුස්සා අළගෙන එලගොම පුස්සා අලුගෙන වරාකිරෙන් අනා අවුවෙන් වේලා දෙහි ඇඹුලෙන් දියකර අන්ජනන් ගයනු සියලු ලෙඩටයි

වැදුගේ කසාය

දෙහි මුල් දොඩන් මුල් කුඹුරු මුල් කුඩුමිරිස මුල් නික පාවට්ටා මුල් මදුරු වෙලා මුල වව්ලාඇටිය වරාබැබිල පිලමුල් සස්සද ඉරමුසු ඉරිවේරිය යකවනස්ස යකාබැදි අට්ටික්කා හාතාවාරිය වෙල්මුඩ ලුනු අරණ බෙලි වඟුරු මේහැම මුල් ගෙන කොටා ශැලක්ලා තඹා මිරිකා ඊට ගොරක දොඩන් අන්තාසි කාමරංගා සියඹලා පුහුල් මේ හැම ඇඹුල් වක්කර ඊට සරක්කු අරළ බුළු නෙල්ලි ඉඟුරු මිරිස් සුදුලුනු අබ වදකහ දුරුදෙක අසමොදගන් තිප්පිලි කරාඹු වසාවාසි සාදික්කා කොට්ටන් දේවදර වගපුල් මේකි සරක්කු අඹරා කසායට යොද රත්කර බුබුලු නැගෙනකොට බාගෙන ඊට තල මී ගිනෙල් එඬරුනෙල් කොසඹ මෙනි තෙල් වක්කර පොවන මිට වැදු හරකුන්ගේ සියලු ලෙඩට යහපොත අද්දටයි

වහුබේන්
ගලිය

පිරිමි හරකුන්ගේ ලෙඩට දෙනු මෑණ වහුබේන් ගලියට වගනම් මෑණ
කලුදුරු සුදුදුරු අසමෝදගන් කිප්පිලි කරාඹු වසාවාසි සාදික්කා

පෙරැන්කායන් කොට්ටන්කොල දේවදර වගපුල් අත්උඩයන් කිරි මී ගසනු අක්මැල්ල
කන්සා කොල අරලු නෙල්ලි ඉගුරු මිරිස් සුදුලුනු අබ වදකහ පුස්ඇට මද කරද ඇට මද
කුඹුරු ඇට ආවිරිබටු මද කන්සා ඇට මේදේ ගෙන දෙහි ඇඹුලෙන් දෙමට කිරෙන්
දෙදවසක් අඹරා ඉඹුල් ඇට පමණට ගලිකර පවනේ වේලා තබා අනුපාත බලා දෙන මෑණ
ඊටම මදුරු කොල යාහපටක් (?) දුන්කල අඹරා යොද කොසඹ තෙලෙන් ගලි දමා දෙන
මෑණ ඊටම කරද දිවුල් තිබ්බටුගෙඩි ධෝකක් විතරගෙන කොටා මිරිකා ගලි දමා දෙන
මෑණ පිරිම අඩිස්සි තියේනන් ? තේන් කුට්ටියාමුල් තනහාල් කැදෙන් පිස ගලියක් දමා
දෙන මෑණ කිඹුලා රෙන්නා සේ රේනන් අතපය වලංගු නැතුව තියේනන් අඹපොතු
කොටා යුසගෙන තනහාලෙන් කැදපිය ලියක් දමා දෙන මෑණ කිලන් මෝරුවෙන් දෙන
මෑණ පනු පෙරලිල්ලට ඇහැලපොතු තසායෙන් ලුනු දියෙන් දෙන මෑණ ඉටම නාපිරිත්ත
මුල් කොටා තම්බා මිරිකා දෙමට කිරෙන් දෙන මෑණ ඊටම දළක් පිත්තක් තම්බා
ඉස්මගෙන දෙන මෑණ අතපය වලංගු නැතුවාට ගන්සුරිය පොතු කොල මුල් කොටා
ඉස්මගෙන තනහාලෙන් කැදපිය දෙන මෑණ කිරි නොබොනවාට පැහිවිව සියඹලා කොල
කොටා ඉස්මගෙන දෙන මෑණ ඉටම හිඬස්සපළ තඹාගෙන දෙහි දෙහි ඇඹුලෙන් දෙන
මෑණ කිරි බඩින්යනවාට කරකොල පැහිවිව වරා කොලවල අකුලා උනු අළුවෙන්
තම්බාගෙන මිරිකා දෙන මෑණ කිලන් මෝරුවෙන් දෙන මෑණ ඊට නොකිපේනන් ලාකඩ
බින්දුම්මල දෙවගේ අඹරා කුඹුකර අමුදිවුල් ගෙඩියක ඇස්සගසා ඒ බෙහෙන් කුඹු පදිංචි
කරවා පියන් පොත වසා උනු අලුවෙන් තඹා මේ බෙහෙන් බත්තිබිරි ඉස්මෙන් කිලන්
මෝරුවෙන් දෙන මෑණ ගිනියම අඩිස්සිය වැඩිවේනන් උලුපියලිය කොල තම්බා කොලදලු
අඹ කොල ඉස්මෙන් දෙන... දිය වක්කරනු මෑණ

වහුවෙද පොත.....යු වී උ

ඉහත දක්වන ලද පුස්කොළ පිටපත වහුපැටියන්ගේ රෝගාබාධ සඳහා බෙහෙන් ප්‍රතිකාර
වෙනුවෙන් ලියන ලද්දකි. ගවවෙද පොත හෙවත් ගවරත්තනය ප්‍රමාණයෙන් ලොකු
පොතකි. ඉහත පිටපත ප්‍රමාණයෙන් කුඩා එකකි. එහි ප්‍රතිකාර වැඩිපුර ඇත්තේ ළමා
වස්සන්ට හෙවත් වසුපැටියන් උදෙසා ය.

විමසුම

ඉහත දක්වන ලද පිහිඹියගොල්ලෑවේ වහු බෙහෙත් පොත කුඩා ප්‍රමාණයේ අත්පොතක් විය හැකිය. ගවරත්නය හෙවත් ගෝරත්නය යනුවෙන් භාවිත වෙද පොතක් මෙම වහු බෙහෙත් පොතක් අතර අන්තර්ගතය අතින් වෙනසක් දක්නට තිබෙයි. ගෝරත්නයේ ගවයන්ගේ ලෙඩරෝග රැසක් සඳහා ප්‍රතිකාර දැක්වෙයි. ඒ තුළ වහුපැටියන්ගේ හෙවත් ළමා වස්සන්ගේ රෝග සඳහා ද තැනින් තැන බෙහෙත් ප්‍රතිකාර දැක්වෙයි. දැනට මුද්‍රිත තල්පතේ පිළියම් දහවෙනි කාණ්ඩය සඳහා මූලිකව ඇත්තේ ගවරත්නය පුස්තකාල පිටපතක (ආයුර්වේද දෙපාර්තමේන්තුව 1993), පුස්තක වෙදපොත සංසන්දනය කිරීම සඳහා ඉහත මුද්‍රිත ග්‍රන්ථය පරිශීලනය කළෙමි. ඒ අනුව එහි ඇති ළමා වස්සන් සඳහා වූ ප්‍රතිකාර කීපයක් මෙසේ ය.

- කිරි නොබොනවාට (ත.පි. 10 : 38).
- වහුපැටියාගේ කිරි අපිරණයට (ත.පි. 10 : 40-43).
- ළමා වස්සන්ගේ අපිරණයට (ත.පි. 10 : 142).
- පනුගායට (ත.පි. 10 : 143).
- කිරි බොන්නේ නැතුවාට (ත.පි. 10 : 148).
- ළමා වස්සන්ගේ කටේ ලෙඩට (ත.පි. 10 : 217).
- ළමාවස්සන්ට හණ (ත.පි. 10 : 228).
- වහුපැටියන්ගේ පනුලෙඩට (ත.පි. 10 : 314) වශයෙනි.

එම මුද්‍රිත පිටපතේ දැක්වෙන ප්‍රතිකාර කීපයක්

කිරි නොබොනවාට දෙදුරු අසමොද තිප්පිලි වසාවාසි සාදික්කා කොත්තමල්ලි සින්නක්කාරන් පෙරුත්කායන් ක්‍රිම්සතු අබින් සවිද ලුණු සුදුපත්තු එනසාල් සිද්ධඉගුරු වදකහ අරළු බුලු නෙල්ලි පුස් ඇට මද කුඹුරු මද දෙහි ඇට දොඩම් ඇට නාරන් ඇට මේ සියල්ල දොඩම් ඇඹුලෙන් අඹරා මුලු බරෙන් දෙකෙන් පංගුවක බරට දමා ගුලිකර ඉන් ස්වල්පයක් දෙමට යුසයෙන් දෙන්න.

එම බෙහෙත්ම, කොහොඹ කොළ දෙහි කොළ දොඩම් කොළ කුඹුරු කොළ මේවා අහුර බැගින් ගෙන කොටා මිරිකා යුෂනැලපත් ගෙන මිරිකා දෙනු. තවද, දෙහිදලු කුඹුරුදලු නිකදලු මිරිස් දලු වල්ලු දලු මිරිස් මුල් සිවිය මුල් මිරිස් මුල් බුලත් මුල් මේවා එකතු කොට දොඩම් ඇඹුලෙන් අඹරා ගුලිකර මිරිස් තැම්බූ වතුරෙන් ගුලියක් දෙනු (ත.පි. 10 : 38-39). කිරි නොබනවාට පිහිඹියගොල්ලෑවේ වහුවෙද පොතේ ඇත්තේ වෙනත් බෙහෙත්

රටාවකි. වසුපැටියන්ගේ කිරි අජීර්ණයට ගවරත්නයේ ඇත්තේ මෙම බෙහෙත් ප්‍රතිකාරයන් ය. එනම් . කට ගදගසයි, කිරි නොබොයි. බඩ පිපෙයි. නිතර මලානික ගතියෙන් සිටියි. කන් එල්ලා වැටෙයි. ඇඟ හොරි දැමුවා මෙන් වෙයි. හම ගැලවෙයි. රුදුවෙන් පසළොස් දවසක් සිටියි. එවිට, දිවිකදුරු කොළ අත්කහ ගම්මිරිස් මේවා කොටා යුසගෙන කිකිළි බිජු කහමද යුසයෙන් දෙනු. සීනක්කාරන් දොඩම් ඇඹුල් ක්‍රවස්සුවලු කොළ යුසෙන් දීම මැනවි. තිප්පිලි වූර්නකර මී පැණියෙන් දීම හොදයි. අතිඋඩයන් දේවදර දියකොට දෙහි ඇඹුලෙන් දීම ගුණයි. සුදුළු කටුකොළ යුසයෙන් දෙනු. කැප්පෙටියා මුල් කබරොත්තා මුල් මිරිස් මුල් කොටා උනුවතුරෙන් මිරිකා අසමෝදගන් කුඩුකර දමා පෙවීම හොදයි. මිරිස් ඇට තුනයි. තිප්පිලි කරල් තුනයි. මේවා කොටා කුප්පමේනියා යුසයෙන් නස්න කිරීම හොදයි. (ක.පි. 10 : 39). එකී රෝගය සඳහා පිහිඹියගොල්ලුවේ වහුබෙහෙත් පොතේ ඇත්තේ වෙනත් ප්‍රතිකාරයකි. ගවරත්නයේ වසුපැටියන්ට ඇති බෙහෙත් හා ප්‍රතිකාර ක්‍රමවලට බොහෝ සෙයින් වෙනස් වූ ප්‍රතිකාර ක්‍රම සහ බෙහෙත් හඳුන්වා දීමක් පිහිඹියගොල්ලුව වහුබෙහෙත් පොතෙන් හඳුනාගත හැකි ය. ගෝරත්නයේ ළමා වස්සන්ට බඩින්යනවාට සහ රෝගයට හණ පිළිස්සීමක් පෙන්වා දෙයි. එහෙත් පිහිඹියගොල්ලුව වහුබෙහෙත් පෙතේ ළමා වස්සන්ට හණ පිළිස්සුම් දක්වා නැත. සමස්තයක් ලෙස ගත් කල්හි පිහිඹියගොල්ලුව වහුබෙහෙත් පොත ග්‍රාමීය ගව වෙදකම සඳහා භාවිත කළ අත් බෙහෙත් පොතක් බව කිවහැකි ය. සෙසු වෙදකම් මෙන් ම ගව වෙදකමට අදාළ ව ද ප්‍රාදේශීය විවිධතා මෙන් ම ගුරුකුල විවිධතා තිබෙනු පෙනෙයි. ඒ අනුව කලක් තිස්සේ පියපුතු පරපුරින් පැවත ආ මෙම වහු බෙහෙත් පොත අප්‍රකටව පැවති පාරම්පරික ගැමි වෙදකමට අයත් පිටපතක් බව පැහැදිලි වෙයි. මෙබඳු අත්පිටපත් තුළින් කලාපීය වශයෙන් විවිධතා ඇති දේශීය වෙදකමට අයත් වෛද්‍ය විඥාපනයට අයත් සාධක පවතින බව සිහිමට පුලුවනි. ඒවා සොයා බලා අනුලේඛනය කිරීමෙන් අනතුරුව පළකිරීම න- ස්පර්ශිත උරුමයෙන් කොටසක් සුරැකීමට හේතුවනු ඇත.

මූලාශ්‍රය

අංගුත්තර නිකාය. පෂ්ඨ භාගය, බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලා : 23 - පුනර් මුද්‍රණය, බෞද්ධ සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානය, නැදීමාල - 1977

ආයුර්වේද සමීක්ෂාව. දෙවන කළඹ - (2005)- ආයුර්වේද දෙපාර්තමේන්තුව, මහරගම, නාවින්න

එදා වැව්බැඳි රාජ්‍යේ හෙවත් ලංකා සිවිල් සේවයේ ආර්. ඩබ්ලිව්. අයිවන්ගේ උතුරු මැද පළාත් අත්පොත. පරිවර්තනය. එම්. යූ. ඒ. තෙන්නකෝන් / වර්ෂා තෙන්නකෝන් 2004. ඇස් ගොඩගේ සමාගම, කොළඹ.

උගනුපුරණ සහිතෝ මහාචාර්යවරුන්, බුද්ධදත්ත මහා ඵෙරෙන සංඝෝධිතෝ..... ඇම්. ඩී. ගුණසේන නාමය. සීමිත සමිතියා, කොළඹබනගරේ බු : ව : 1959. පි. 214

කීන්, බෙර්ඩේල්, ඒ - සංස්කෘත සාහිත්‍ය ඉතිහාසය, සිංහල පරිවර්තන, ජී.එස්.බී. සේනානායක, 1965, ගුණසේන, කොළඹ.

බුද්ධක නිකාය, ප්‍රථම භාගය, බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලා : 24-1960 (පුනර් මුද්‍රණය) නැදිමාල.

තල්පතේ පිළියම්, කාණ්ඩය අංක 10. ආයුර්වේද දෙපාර්තමේන්තුව, 1993, මහරගම, නාවින්න

තිස්ස බණ්ඩාර, වයි. කේ - අස්ගිරි මහවිහාරයීය පුස්තකොළපොත් එකතු පිළිබඳ ඓතිහාසික ග්‍රන්ථ විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක්. (2007) අමුද්‍රිත - කැලණිය වි. වි. සමාජීය විද්‍යා විද්‍යාපති පශ්චාත් උපාධි පර්යේෂණ නිබන්ධය.

දැරණියගල, ප.එ.ප. අලි පිළිබඳ විද්‍යාව. ජාතික කෞතුකාගාර දෙපාර්තමේන්තුව, නැවත මුද්‍රණය 2001 , කොළඹ.

නන්දදේව විජේසේකර - ලංකා ජනතාව. (1960) ගුණසේන - කොළඹ.

දැරණියගල, ප. එ. ප. සඵ වෙදකම (1956), ලංකා ජාතික කෞතුකාගාර පුස්තකොළ ග්‍රන්ථමාලා අංක VIII . හය වැනි කලාපය, ජාතික කෞතුකාගාරය, කොළඹ.

පුංචිබණ්ඩාර සන්නස්ගල, සිංහල සාහිත්‍ය වංශය - 2013 - නව සංස්කරණය. ඇස්. ගොඩගේ. කොළඹ.

බුද්ධදත්ත හිමි. පොල්වත්තේ. ඉතා පැරණි සිංහල බණකථා (සිංහල අනුවාදය) නව සංස්කරණය (2003) බෞද්ධ සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානය, නැදිමාල.

බු : ජ : ත්‍රි : ග්‍ර : මා : 18 , පුනර් මුද්‍රණය - (2005) දෙහිවල.

හගවත්රාම් ගුප්තගේ . ආයුර්වේදයේ ප්‍රාමාණික ඉතිහාසය - පරිවර්තනය, හිරිපිටියේ පඤ්ඤාකිත්ති හිමි, එස්. ගොඩගේ - 2003, කොළඹ.

හේසජ්ජමඤ්ජුසාව - සැකසුම. කේ.ඩී. කුලතිලක, 1962. මොඩර්න් පොත් සමාගම, නුගේගොඩ.

යෝගරත්නය හෙවත් ගවසිද්ධි සාරය. රත්නාකර පොත් සමාගම 1980 පි : 74 ඡා : පු : (ශ්‍රී. ලං. ආ. ග්‍ර. නා. (2005) පි : 64

රාජකීය පණ්ඩිත කිරිඇල්ලේ ඤාණවිමල හිමි. දේශීය වෛද්‍ය ශබ්දකෝෂය සිතියම් සහිතයි. (2005) සමයවර්ධන, කොළඹ 10

ලගමුව, ආර්ය. ලංකාවේ පුස්තකාල පොත් ලේඛන කලාව (2006) සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ දෙපාර්තමේන්තුව, සංස්කෘතික කටයුතු හා ජාතික උරුමයන් පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය - බත්තරමුල්ල.

වැලිපිල පුරාවිද්‍යා සඟරාව, හත් වන කලාපය, 2005 / 2006, ඒකාබද්ධ පුරාවිද්‍යා උපාධිධාරී සංගමය, මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදල, කොළඹ.

වික්‍රමසූරිය, ඩී.ඊ. අශෝක ලිපි (1921) ස්වදේශී මිත්‍රයා මුද්‍රණාලය, කොළඹ

වෛද්‍යක සාරාර්ථ සංග්‍රහය, (1989) ප්‍රතිසංස්කාරක පණ්ඩිත ආයතීදස කුමාරසිංහ ජාතික කෞතුකාගාර දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රකාශිතයි. කොළඹ.

සංඛ්‍යා ශබ්දකෝෂය . සම්ප්‍රාදාන - බද්දේගම විමලවංශ ස්ථවිර (1961) අනුල මුද්‍රණාලය - මරදන

සංයුක්තනිකාය. 1, බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා : 13, පුනර් මුද්‍රණය (2005) බෞද්ධ සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානය, දෙහිවල.

සරච්චන්ද්‍ර කුමාරසිංහ - කරන්තය හා ජන දිවිය - (2005) ඇස්. ගොඩගේ. කොළඹ.

සුග්‍රහ සංහිතාව, සිංහලානුවාදය, ආර්. බුද්ධදස විසිනි, 2007 දෙවැනි මුද්‍රණය, ආයුර්වේද දෙපාර්තමේන්තුව, කොළඹ.

සේනාරත්න. පී. ඇම්. - අප්‍රකට ජනකවි සංග්‍රහය. ඇස්. ගොඩගේ. කොළඹ.

(Bihligrphy on palm leaf manuscripts : 2007 : 08) සම්පාදක. ප්‍රලේඛන සේවා අංශය, ජාතික පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන මධ්‍යස්ථානය, කොළඹ. 07.

The Journal of ARCHAEOLOGY and HERITAGE STUDIES (2016) vol.3 Issue
1, ed, Chandima Bandara Amhanwla, Department of Archaeology and
Heritage Management, Rajarata University of Sri lanka, Mihintale.

Silva. W.A. Catalogue of palm leaf Manuscripts in the Library of the Colombo
Museum. (1938) Colombo.